ברכת הנהנין

ר"ס 3

(ו"ל)

מ"ב. מתני' הנשרף קולף את הכלי - ע"ז אתי לידי כ"ו ומעלה בשהתמידות נעשה אי' בשאין מתנין בשמן הלז כפרטין בעד החבל ובגו' רק פרט מעקר הדסק וכל שנעמד מעשה הקנין על עיקר המקרה אע"פ מבלי כל הבדר הנ"ל דאמירה לחוב - ומעתה מהדיוט לשונו משמע שא"ב מעשה קנין על כל פרט מהדסק אלא בעושה מעשה הקנין על עיקר הפרט מהדסק ולו' יש שהר גמירות בזה על שאר הפרטים ולא"ב מעשה קנין ע"ג ובלי ש, ר, נ, ל בזבב באופן אחר בעושה המעקר מתחיל כל מה שבקרו בינ"ל בכמו בעושה בינם מתחיל בשלו"ל מעשה הלוה ומקח מתחיל כל מה שקבלו בינ"ל, ולאורה יש נפ"מ המוכס בשלו"ל אם כסף נשראב המעות בשעה המעשה קנין בלא"ב בבשעת נשראבה ולא"ב הל' כונן שלו נעשה עכשו חלות מקח אלו שעראבה המעות מעכשו

מ"ג. רש"י קונה את הכלי - בינו של כלי אין כל מלאה של כלי - ומעתה מהדיוטה לשונו רש"י משמע בפשטות המשנה אמרי דבינו כלי ומשנה הוסיף בפה כל מלאה של כלי - ולא יבוא לן משנה הוי פשוט לפשוט בתנא אמרי דבינו כלי [ולו רש"י בה הנשרף שבאיר בלשונו באמרי דבינו צבע ובינו כלי רק המקום אל כמה במלאה כלי ו"ל] ועוד אינו מובן בהדיוטא בשאר מלאות של כלי משנו כלי

מ"ד. רש"י שם - מי שלדעו תשרד לטלטול הוי מעות - ומי שאין דעתו תשרד - במבומה לי שפשוט דא לפרש מפני נמצאת הוי פרי בעצמו כמו - ומעתה אינו דומה בהטעם בשני פרי מחשב באיכה בוכתי בלא סגי - ולאורה יש לפרש גם בלי אופנים - הא בין בשלמים כל המקומות ביחד ולו באיכה בוכתי נמצאו בכלל הוי יותר מדי מנמצאת - ובאופן הה' בראמת נמצאת הוי מדרש טפי אלא באיכה בוכתי בלא סגי (ובמה קבלת מפרש שם) אל גם גופיה באיכה בוכתי בלא סגי הוי עכשוהו דמלאה ובמנו באיכה בוכתי שאין מדעו מלאה של נמצאת - ובמנו מדעו שבין בשני שוות מנוסה אינם מטרמים לטלטול מלאה כשם שלא לקנות שיות פרטין לפרטים קטנים בדרך. ובמבוי נמצו כונה רש"י [ואולם מהדיוטה הוי כל מלאה של כלי בכל מלאה כלי תשרד לטלטול] ואולם לפי"ז אפל קושית הטל בה הנשרף שבקשו בשבין בנמצאת הוי פרי לגבי כשם בעצמו הבדלות הוי פרי לגבי מעות הוי פרי - ומעתה מהדיוטה לשונם מובנת במלוי בינו בנמצאת הוי פרי לגבי כלי לא הוי קשה לשון

---

(1) ומשל"ר רש"י ותרי"ל - גם קלי על נשרף ובמה קבלת מפרש

(2) ובלי בן הרמב"ן בעקורו מהדרינא (מ"ה:) בדבר מרד לו - בינו של נשרף הבה בינו כלי

(3) ועד בתו תנס על בלמה מ"ב (בלי ב. הסברו בה בפרטים) שלבבב לומר באיסור הוי פרי לגבי נמצאת ולגבי נשרף ולפי"ז אל קבלת - ברש"י הא לשמעון בלתן נמצאת הוי טרדה ולתנין נשרף יש לו דבקבוק לתן רש"י

בכל מילה בפשטות - יש לראות בראשית לו כל פשטו בלי דמות בלבד בגנו בה אל,
שברגע ראב וגל במטרה עצמם המקום זה ויולבו המקום אחר בזבאי תשר מטרה בקובל
עצמם כל תשש מטרה ועכשיו מטרה קיל לזלי אות מקום ולמו עצמם של שיבולים
לבולבאו המקום אמם לא - אב כל סב המות עצמם לא נפקע של מטרה
מיני לתנן מוא ותשר טרהו אבל לעני יבות - ומאה הקשר בעל מנתשת -
שמל כל בטא בתשר נתשת בכי כל בשם עובא שאי הבולע המקום זה
עם עובא מעמד בשל מטרה מיני אלע בתמר בוכתי יובא - ואב הקשר
המכוש - בעם בנתשת בשלו מטרה הבו וכיון באיבו בוכתי שאינו יובא
שיר נקרע ונפקע ממנו בשל מטרה - אב מות עצמם באי בעיקר
בבגל, הבאי לא יפקע בשל מטרה מיני
מ"ב - לתנן יא.

מ"ב הבאים סוס' זה המשם בנתשת כל כיבו לעני בשבא - ומשמר מיני באלע בשל סני הכל בוכתי
מוא לו כל משני תרבות ביבי לכלל תשרות הנשם - ולשאומם קשם באל כל. סני הכל
בוכתי כל תשר טרהו לעני כלל - ואב הילם יכל עבות בנתשת בתשר טרהו לעני
כלל, וכלל תשר טרהו לעני בשבא - ומה נתשת תשר כיבו לעני בתרבא -
ואולי יפקע בים גי מבשנות התשרות - נבר בשלו תשרות הבלל, בשבא
בים מקבת תשרות - ונתשת בלל שיל תשרות - ובלם תרבות לעני תשרות
אינו תשר לכלל מעלות תשרות ומשום תשר נתשת כיבו לעני נבר - מטאב
כלל לעני נבר כיון באיב כי קבת תשרות אב נבר לעני כלל מעלות מוי רק כיבון
תשרות - ותרבות אבל מיבון תשרות - ונתשת לעני כלל (אי כי סני
הכל בוכתי) תשר טרהו בכיון באיב הכלל רק מקבת תשרות אב תשרון
נבר בעלות יתרון תשרות בתרבות אבל מיני - ויש לראה
הבינים הבגמ שבקשה כלל באיבו תרבל ותשר מיראיו - ובלם מבאבא
בגל בכל יבא הבגמ בנתשת תבל מבשבא בשל אם הוא מבאות אב
מבו קבשת הבגמ - ~~ובכל בשבא סרהו בכיון בנתשת לעל בשל תשרות אב~~ . שיר
~~אחרים כלל אלע תרבות לכלל מעלות תשרות - ומה שבאבל הבגמ בכלל הכל~~
~~בל~~ ובל שסרהו בעלות תרבות אבל מיתרון תשרות - אבל לתנן תרבות בגבא לבא אינבר

① עי' רבנו הבאים דבי הבגמ בעשנו מיני באל אי סני הכל בוכתי מה. משרי בר לעני בשבא

ביאור תרומות - כל שמנו חכמים לו מטרה ואינו נאמן מעלה אי יאסון תרומות.

מ"ב, אומר הרגיל מעות הרעות - ואין לומר בשביל כיס מלא מעות אזל לעני
אחר מעשרות חשד מטרה - תרומה (3) משרגיש בש סדרו לומר בגל בלעני אמרו לו חשד
מטרה מה לעני מעשרות חשד מטרה (ולאורה לו בהתנה לשיק יבמות)

מ"ב: ברק אוכל בינוי - ע דשה ודלא יודע קסר שעורו באמיקרא מאי קסרי - ורבינא
בלבשם מחבש מ"ב, ורבי חנא בר באירי אלה סמך ולו קבלה שבטרם לשלם לו
סאה - ולאורה בשריפת בשרים דיאור - בא בלאה סמך אב ומתיר
לשלם סאה שעוקר שלו לו שם הבנו לשרים) אב משוע אינו עוקר דשות בלאה,
ואי דבלבש סמך לו קבלה אינו מתיר לשלם סאה רק שיות לו הסאה שלה
אב משוע אמר לו שלם לו טרין ומקלין - ולאורה בלו באיקר בבין לשלם
לו סאה שעוקר ומשה בעלה לשבו רבינא ואין לאסור מלות סמך ול איסורא
בלי משלם מיתני בבינא בשמשלם יום דשות בלמון ע קולל שעולם בשיק את
קל - ובלם לשטה בסודרל (ע אדני נצר סו קלון אמא) בעבלו קבלה מתיר
לשלם רק שיוו בדשות בלאה ואב מ בלו בשבו אחרי שקבלה ואב יקשה
בלי ולאורה לו שמל סודרל בבלאה סאה דסאה לשבו איסר דשות קבלה
ולא בדאדני נצר סו קלון אות כ"ב,

מ"ב: בדוקה שאמרו - בלבם מסגימה לשון חשי, ומלשון הרא משמע קבר בשלמי ע כמה
וסודרל בבלל לשות בדוקה דאיסר - אלא שמו פיכו לעני בשבא, בשיטוב
בלי בספא טבעא בין בשמו חכל ומשיק - ומשה ובולל לשות בו [ואפשר
בתולקל ע אמר מ"ב, ומאני - שבשו בשעבו מלי מאדי בבינו כמל - בלו בשבינו כמל
בין בעבלה חשד טבעא לא בו איסור בלאה - ורק בשמה בבקנעו בשרי
בעבלה חסר לו מעלה מטרה בין בלו בלי חכל - אב כל שלו מטרה שם לו
בלי לעבק בשר טשחוט מנו מאה שיק בל איסור בלאה] ובא
באמרין דקידושין יב, בגל איסרי בשמעו שיטוב אינו לשות דאיסרל אלו מבנשל

---

(1) ע"ד רחי הרגיל מ"ב: אלו שבולה אב בלמסקנו מוסב לולה בינוי כמל אלל כולמו
בשמי

(2) שור רחי הרגיל מ"ב: בב אי אחרי שמשמע מינו כמו לם

(3) ובמ מסגרת מב, ע"ד דפ' של

(2) כל רשות בעולם ולא רק בפחות ניתן בעולם התשובה
(3) ובאופן זה אי אפשר בהשגה כדי קושיא מה יש לאדם שמה אין ומאלא אמתי לעשות

במנהג המקום של בארי שמיתנו המתכת משאירים עוד - והא בפקשה הנה לעני
בפשה - ולא כולן אל משלם בהבטה אדינרים או הסלרים סגי רק בינרים אמר ה
שקלים - ומשא איר שיעמן לו בינר אמר - וכיון שיעמן לו בינר אמר אב יכלרק
לשאר דינרים אמר כיון אמר טרעו.

מ"ב: גם מיבי בשו אבל לגבי - ש.ר. ני בעד לשו הרוטלא בשה סדרי בעקנות בבדי
ובא בשעון סלרים על בינרים הינו משלם בדמעים בל רק טרעא לעני עלמו - אבל
ריטוב מי בכל יותר טרעא מאמר אב לשו שלם הבחה מש"ה - בשל הפשטות ולא
לאלל פירות על בל בשא מי טרעא מאמר אמר לגו - ואפ"ל בדנים סדר
הדור הרוטלא לשו לשון הנה בבשא פיכו ובשרא טרעא מי בשיר בשא
בבדי בעל לאלל על הבשר בפירות שי לשקל מאו - ובנים מרבוטא לשון משמע
שיש עוד בלשם בשדי על טרעא מאלין - והינו בא המלל יקל מאו (ומשמע
בלל המלאות הקנין יותר בשלל אי לאלל בגוש לא דהא מאלין סלרים על מעות
מפותח) ובנים דבר מי בכפא פרי ובשרא טרעא - ומ"מ חיטין בלעי פרי מי
בכפא טרעא ולא בשו גבתי בסתמי - אב יל בשה לגו בעלים בשו
בבדי פרי לעני כפא דהל מחונות מ"מ מי טרעא לעני פיכו ולא בשו
גבתי בסתמי.

מה, השאר כפא לעני פרטי מאלין - לעני, בשדה מקנ מיבריא - על דתי הרוטלא בלו עניים
בב, (3) והתי הרשא מפרש בקושיא בשדה מקנ הינו אלמנה בל בלל יכל לאלל בב בכפא על נחלה
כוש שכל לאלל על בשדה בשדה מקנ - ולשון לו בשדה מקנ קאי על בשדה לעני פיכו
בלל יכל לאלל בכל על נחלה בשו טרעא על פרי כוש שכל לאלל פני על בשדה בשדה
בשדה יש לו הלשלות לעני הבשי - ובנים מרבוטא לשון הנה אמר בקנשא בנוגע
בשון בשדה לשדה מנחלה מאזה יכל לאלל בל על בשה - ובמ אמר - בהא
אין מאלין משלם בשר בל מקנ ולא משלם אי לשדה - ואלל אפ"ל בבנים דאמר
יש לשדר מצוע לבוקר כוש מיעוט ולה בבוקר לשדרו (במרשי מובא בשו לי בשדה
על הרשא בשל הרוטלא) מאו הבשרו הבלנים - ולי בשדה הבלנים בכל לאלל
בל המלאות בב אב לב וכוש בשי בבל בבינו שישאר הלל על הבל
הבשר - והינו בשוב סדרי בעקנות בדי ומלו הקבא וכל לאלל על
בל מלוי וכסדרת הרוטלא כיון בשו מלוי לעני עלמו - ולמיבן מיעוטא
בבבל שבדרים לשאר אבל הבל בשו המלוי הנשר הבשר - ובנים לה אב
מובן המיעוטא בבבל - אלא בשרש בבל כבל כיבש והינו כמוש דרשה בלמיבן
מינ בדמשב אולמין הנשר הבשר ומשה יש יאון של מלוי בבל על מלוי
בבל ומשה יכולין לאלל סלרים על בינרים בהא הלל ישאר על המלוי

מ"ה: רש"י ורוב גנ"ל - בשמעון מנה בלאו בתלמידי עסקינן - והלכה מבהיטה לשון רש"י מורה בכמה הי השוט של הגמ' אל עסקינן בתלמידי - ומ"ב שמעון כל' במטרה נעשה תלמידי הי סודר בארץ ① אירי דקנין תלמידי - ולפ"ז וקשה מעוז הכלל אינו קונה את הכסף ועכ' ביל בא"ש הרמב"ן שפי' סודר בחסרון בגד' אלבדאנא לא בקיא על מטרא הרוחל ומשוה הכלל אינו קונה - ועיי הביא כל' מהבריאה בעכ' לא אירי דקנין תלמידי בבא הבא אמרי שמכר לו כה בינה כלל דרך הכסף - במשמע בעסק אם הי הכלל הכסף בקמכם ואל בדבר שיק תלמידי דמטרא אב כיון בכסף אין בגנו על תרבות הכלל בבא הי הבדר בקמכם מעוז אינו קונה הכסף

הינתם תשב - ולפ"ז לא הבנתי הלי אמת - בלמידין ממיעוטא בכלל שבעיק שמתלל ישר אבל המטרא המשוה ומשוה לא יכל לחלל בינלל על סלעל לה (וכ' הרמב"ם - והא פי' מטרא סלעל אפי' לא מתלמדין) מ"ל לא הב הלי בלבי מעשה תשב בכר נ' טרעא ופו' יתם לשר מכל - ולפ"ז מוכן בטר לשן הגמ' בבשמו לבי נמצא מתלמדין מצינו בל"ב שבור הלל אבל המטרא המשוה לבי בבר בבשר מינ' מיעוטא ביל לחלל כל על נפש, ② הכל הי, ויינפשל נ' בתה כל נפש בלב מבו קבשר הלבי נמכר בבכרט סלע ממעוט מינ' בבו כל הי נמצא על בבבו ונשאר הלל אבל המטרא המשוה - וכן לשון הגמ' לא כמ"ש בבה אמר אפי' כל שני בלבי מם שמעתי הבינא אירי שבכל שני בבי בבבא הינתם תשב ולא לומר אפי' כל שני

מ"ה: אמ אין מטרא - שאלו לשקל לא משקלות - הל' בארבעה מבינמר נ' בדר מהא בפיר מ"ב בלל בארא של שלר תפסלם ומקבנה שהא שקל הה משקלות טמאה - משמע בשנקא יו מקון תשב כל - ולא כמל נ' בה והמקנה - ואל אפל בלאנן קלת טומאה בבר לשות עומם לתשמיש מ ומשה בבינן לשמקנה ושאב לבי תלמידן כיון בבבי כל הבלל אלב אינן אומב לתשמיש מ מא תשב בומא בנלה

---

① וכמ מבשי בלא אי אמרת - ואינו קונה הלמידן בקמרת - והיינו מנ' מנ' בכל ר', ועיי

② שיר הבות שבמר בבם ולא מי שם מלקמה אומנאל דבם הבשם על בכל ר', ועיי

דפי הגנא בספא - שפי' אלמידן מונמת בכל פש מיעוט קל לחלל על ובל מינ'

מ"מ גם ואי אפשר לומר שמאמין בגלגול הנשמות - על כרחו ולאומה קשה בשביל להסביר אי אפשר
דבר כזה אחרי הכל אם יש לו אמונה כזו מפורש הרמב"ם - ועל דמס' שמות פרק מ"ו
שבאתם לו ישוע משל שמפורש הרמב"ם - ואולי אפילו בא' דמאז ס' אליה פרק ו' שבאור הכל
אינו יכול לדרוש ולא הקבול מרגדה של - ואפילו באופן בשלמות מדרש - הינו שפל לדרוש
אופן באין לו שום קול - בדרון בא' נמקיל מלמה כל בך לדרוש הרמב"ם אפילו אנשי
הרמב"ם תורה ומשה אל הלי אחרון ולא יהרוג בך לא אפרסם לן - ובפרט אחרי שמתחל
הגרת שלמות

מ"מ אולי שם באין מטרה נקים הלוחין - על דמות הבנין שהעלה בשוקא אינו נקים הלוחין
משום בפרת הקונים לקנות הישראל בזכות ובזכות הוא דבר שאין לו ממש בשמיות
הבורא אינו אלא רק דבר המלך ואין קנין סופי נמס לו בשמיים הרוש כי
בא לקנות הלוחין אין הקנין מועיל דבר שאין לו ממש - אבל אם נעשה הלוחין בשביל
הלא בומא בנין בשביל כלי מתוך שאולי לשקרן - ונקים יש לו אם ממטין
מטרה מסוכנת אל מקנה - ונקים אל ממטין מסוכנת באופן לקנות דבר שאין
לו ממש אבל קשה הילם קנין מטרה הלאה והמשרה (בגמרא פסוקין בא"ל מי
אפשר לא משל הי' מקנה לו בדמות דשל) ואם ממטין מקנה משום הלי
מיעוט דוקא אנשים ולא אנשים, ועוד יש לו משום ולא לקנות שיעוד
לי קנין סופי המשמר הרשמי הוא אינו - ואולי אפילו בממטין מקנה בלקיל
כל דבר שבשיכן שהוא הדבר הנשקר דבר ובא [redacted] לו ממש הינו בשם עלמו
אין לו שום קול ופל אריסטל כל כגון לו דבר המלך - משאב קיומו מלו
דבר קיל ובוקן ואולי אפילו קבלת הוא בלי דאולם סוכ"ל לו שפעל מקנה בדמות
הלוחין רוקם הקומו של בשר - יש לראה בשם לחיבן מלקיל כל דבר 310 הקנין
הוא לקיל הבדר ונם שיש רק דבר שיש לו קול אפילו דמטרע בלאחר
~~[illegible]~~ הקנין בך לא יהא דבר קיל שהמטרע יאור אבלו בלא משל משה
אין נמס לו קנין סתם.

הערות שלא דיון

הדיון כבר וכו' מות תלוי מעדר דיון שאינו נפש קיים ומתפיסו לחבירו החפץ יבוא ומשם ואומר לו אם אמורת נפש - וכלים מרהיטת שאינו משמש אלו לקנות התלוי אלו חפץ יבוא ומשם - וכיון מפרשינן לה פרק אומר שרבו לעשות קנין הבתיבות עי קנין תלוי - וכלים מרהיטת שאינו נומתפיסו לחבירו ואומר לו אם אמורת נפש משמש קבר באלו כך לי קנין מצב הקונה - ולא בא לשון לקנין כפל בשל קנין מצב המקבל

מ"מ אם בא אחר - ע' בתוס' בקונו בפל בא ולקמן מ"ו - וכלים לשיטת לשיטת רש"י יש לי קנינין בכל הא מה שבמקבל קונה בכפל ובלוקח אלו לאחר בו, ובכל שבלוקח קונה החפץ לבמוכר אלו לאחר בו - וכלים הגיל בקיאו רק קנין הא ומשה אין הלוקח יכל לאחר בו - אלו המוכר יכל לאחר בו כיון שאם קנה הלוקח החפץ, ועכ יש רק תוך אלו יגיע לו בחפץ כמו שפסקו גאל נגע לו מעכב בכל - גאל לו יגיע לו כמו שפסקו וכל בלוקח ומעוד שיאחר לו מעותיו - ומשה דאופן שנשכרו אל נאבדו אלו נגע לו בחפץ וכל בלוקח ומעוד מעותיו - וכן דאופן שפוקרו אל בגלל אלו חפץ יגיע לו כמו שפסקו - בפוקרו נגע לו שם בשווה על ראשו וכן בהגלל בלב יגיע לו שם בשווה שלו שעת המשה - ונמצא בגלגו אלו נגע לו ואומר שהה בפאל שנגע - מעלו וכל בלוקח לאחר בו אלא אל וכן לו נפסדו בפורות אלו שומשל יפסד אין בלוקח וכל לאחר בו, בשל הראשו בלב יגיע לו מם שפסקו בגלגל ומשה בו המת ר"ב בשנה מקו אלו בשקל אלבא בבמ"ל וכלים בגמ' בדיבן סודרל שאלו לא אלבא בשל - ולב שסודרל בשמשל בפסד אל שומשל יפסד מכון שבפקיון קנין בא אל בלוקח בפקיון על קנין בא אל המוכר רק בבמ"ל סודרל בדרל אלו בפקיון וכל סודר בלבל המשל בפסד אל בשאלת המשר

מ"ת, - אמר רבא - וכלים יש לו אף בשביל קנין לעשות חלה יחוד
אליבא דפ"ל - וכלים אל"ל מעשה קנין לו בדור דאתאן ול לעשות
יחוד אב מטו הקדש לו כו אלא אדרבי אשמעת יב דאוסר בלו
עשו קנין כמו לרל"ל - ומשנה לא חיור השתה - ואף בשביל מעשה קנין
מה הי המעשה קנין אליבא דפ"ל - ואלא אפ"ל בשביל מעשה קנין - ואליבא
דפ"ל הי קנין כסף ולמיבן מקבל גם בכסף ול לעשות קנין מיחוד
ולא, בעבד אלמנתיקי, אבל מת ול לסלק קנינו אבל אי לסלק ראוי
בלוק - ונשו עבד היחוד - ומשנה דקבל בבשרה אינו לבטר שיעור הכל בין שכל
לסלק קנינו - אבל אליבא דפ"ל אף כסף קנים לעמי אב שיר אינו ל
לסלק קנינו ומדל לשבטה שיש בין השתה לו הגשמת יב,

בעזה"ש

מן הקיץ ואילך

כ"ה

פרק אישה נשק

רש"י ז"ל

ס' ומיכן שמעת מי שבא בשיר לשון נשק באוכל - יש לו על מי סמך
אל כספך לא תתן לו בנשך ובנשך לא תתן אכל כתיב לאחר מי
עזרה על הלוואה אוכל - לאוכלה רק תבא באיזה ביאתן בשיר לשון
נשק באוכל נמי פסוק הראשון איירי בהלואה כסף והיכי שייך לתורה
הלוואה אוכל על קרא בא כספך לא תתן לו בנשך - ולאחרים
כ"ל שרש"י סודר בבנין אל פרשת דרך בתוך ירק הרשע דבר לשם
וסודר בארבע יש ל איסור בריבית - עם בשר בלשם ומה שעשה
מאון אבן הלשם וכמו מרש"י דבר אישה נשק ודבר המדרה הפיכות -
ונפרו הפשט על פנים בשבעקט איסורא בארבע אבן אוכל ואיסורא בנשך
אבן כסף מטמא בבאוכל ליכא איסורא בנשך אבל מבאתנו נשנה בלו
משיר בבאוכל שיש בו ערון על נשך שהם אמשין בשר בנשך קרוי
בא לכספך לא תתן לו בנשך אינו משלו בשעה הכסף שיש ערון על נשך
אלא בעשק הבא מניהו ונהנה באוכל שיש ערון ולוה של נשך הבא בשעה
מנה מלוה לשלם נקרו משלו ריבית כסף לו הרשע הבשר שיש בשיר
באינו בשר ריבית כסף הבבא רק משלו אל אינו ערון אלא לקרא על
הלוה כסף בשר אבן שלם - ואמר אבל הבאור בונה בארבע שרש
הנה בשר על ריבית כסף בכל אינו ערון - ובאבן אין עם מוסר בשל
הרשע הוא ריבית בארבע בארבע יתר מוסר שם של אחר הכסף חל
מבשל נשך אבל ליכא הברת בשל הוא ריבית ומשם אין לבוריה
בבשלם אחר הלוה כסף לו משל הכל של ריבית מאלו הינלו של בנין
ולפי מאד רש"י אין לו שאחר יש ל לוון בין הכל בין באוכל אלא לשם -
הינו בשלוה יצרינן רק באוכל שאחר יש ל לוון (אז נמי כמו
המשלה בארבע מוסר בארבע לתיבו משל בשיר מ"ל לשון נשך) אבל
הרבה דבר לשם שאחר בארבע לבו ל שאר מחלה לל ולל לשרש
כפי רש"י ומשמר מ"ל דבר אל אינו ערון סא ומנגנו משיך ל בשלם - אבל ל
הרבה הבאים בדבר לאחר משרש בבהלה בארבע לבו ל שאר ודבר נשך אבל
מלבד לפרש כפי רש"י וכ"ל.

סי' אלו קנינים לגשם כל דבר בלא כסף כמלא - ל' המשנה ע"ז שאין לפי המשנה
בשום לשון לומר ולא איסור על כלים בלא משך בלעדי אפשר אלא לשון איסור על
המלאכה אבל משאיר כלים כל דבר אבל מוכרח בקנין המלאכה אחר כל דבר
ואולי אבל בלא קנין גם רק אחר בשאין בשלמה אפשר בלי משך על כל מלאכה
בדומה המלאכה - אבל מאלו קנין תכנים בשלמה אחר אל המלאכה בשמלאכה
אינו אחר אבל אל תכנים בלעדי לא משך לאו על המשלה המלאכה אולי הוא
לא בכלל על כלים

סי' הנה דנשם כל דבר אל אחר כלים אל ר' לאוון - לשלמה המלאכה בשלמה שאחר
בשלמה ומשך לאיזו בלא איסור בנשם על כל דבר ומנשם בשלמה בשאין
בלא כל בכלים על כל דבר - ולשלמה בשי' מסמאו לאיזו מנשם כל דבר
בכלים כל דבר - ומשו' דכלל לא מיב שלבדכן לקנו מיוכלים ע' קנינו
תשומשם שלא מו לא

סי' תרמ' אל אלו אין אין - ומיין בקשאר המלאכה - כי שבולת שביבית אוכל
לאיזון מנשם אוכל נמצא בשכל כמה אבל כלים, אבל לאו בשביל כי אם
בשביבית אוכל ולבוים מקבל והמדבית לא אין אבלך תכנים בנשם לשמן
משביבית דאוכל

סי' אז לאור - אבל כי מנקמים אבשלם לשם שמים בכל אלו אין אין לקי' שאר
ל' המשנה שבולה בלאו בשם שבי' ר' מיאיר לגשם לגשם כין שאר
לשמן לא מקבל - בלא בל לאו בלא בשאין אינו לקים
משל בשו מיאיר לגשם אבל אינו מושב כב לשון כמה לאדון אין
דר' לאוון בלתי כי לאוון הולל בלא מקבל קאי על בלא ואוכל אבל
ידור על כי לאוון ואחר מ' המה בשאין לא מקבל בכולם שם שאר
דבר שלקה אלו - אבל לשמו בראשונה סי' כי דבר ונתנה בשו בגשם
לא ומשו את המשלם אינו מנתק לאוון בשאר שם כמין משל בלא אם

(1) ועיי' בהי' כלו

מה עשה ומנמק הפי לאו יש אב נפש כולה לאור אין דבר לאמן (כפי הלקוח
רבים על הדא) משום דקבל באיזן כפי כי לאמן לא יקרה מאל גם על מה מניחו
משום לא מוקמינן ל' על נגע קופא

סא. גנס לחור - ל' דפ' דבר מיה - שפיר קשיא התם"ב סז כין שעיר בריאה
לוקין דברים שיש הא כי לאו שאין מ מעשה נגע דפ' בלא אדר אלא דעושה
אלא מעשה שבבר דבר ובבירה גם מיקרי מעשה דקיל עקימת שפתו
כי מעשה - שלא שמעל משו דבעינן בעקא שיהי נעשה אינם מעשה כן
מיקרי מעשה דמעשה שבבר קא דשדר לתן אונסין - וכתם מבטש בו
הבבירה נתתיר באונסין אמאי בא כי שפו יתוב כלי - ולאחרה לא כן
מפני דבר לבדם שיש בלא מלא לבו ולא מתסר ל' - וכתם בטלה אינו מפן
לתנ מפ שהי בטלה של כמה ב; דבר כי הנה בא לי בירורו מיאנא
שלא מעשה כמו שבולמת ונשה בלא אבלה - או במאר שיי בירורו מלה מלות אמרה,
נפו סני לקבלת ליקרות שיהי לא לאו שם לו מעשה - אבל מה שנתיר
באונסין - נפו אונס הארה שיעשה לסתמיה באונסין (ל' דלק ר"ה: לתבנו אונס)
אבל אל גם דבלי מעשה ולולת בפרו אלו אבל ביאל בע לרשי סנהדרין
ר. דבר גנלות פוסר הבקבון במשלת בו יד כי אבלן - ברשי פתח דבוסר
הבקבון ומל הלאמת יד ושאלת מפני הי יונים אסרל לי שבגאון
מבנינלה היה כונת רש"י בכל הבירה נתפש בשלמת יד בלי שבבר
נתפש בלאו משבו לבשתו, בעקבות הבירה מקום הבקבון מאבל הנבקב
ולי הבירה נקרא בבות המבקיב דרשות, ונעשה בשלמת הנבקב
ונתפש בלאו משבו לבשתו - אב שפיר אבל בעקבי מאבד מעשה בלי
הבירה נמשך הבלי לבשתו ושפיר מקרי לאו שיש בו מעשה - ולפי בשבי
הבי בארבינן בעקימת שפתו כי מעשה יתפש מה שבו קשה ל' ל' הגאון
מבנינלה מבשי דבמ: גנו תלבו - ונגל דבנ. בדיק מנ בקבלת בשבי לפיות
גם בבירה מעשה גם יש בלפי לי בל לי בעקימת שפתו כי מעשה - אבל לאומה
גם בלי דלמתלקות לי ורל דבמ

סימן ל"ו בשאר כתמנות אלו דבריה – אך דבית מאיר סי' קי"ס סעי' כ"א שאמר
באי למידין מגבל ואונאה בשביל שלשת לקיחות ואחר לתרומה ובדבריה אינו ברור
בארב מעקרה בלמידין מקרא באת בספק לו חבן ומקרא בלו ראמון יהיו לשם
~~בלמידין~~ בלעלם באינו מחסרו רשות לקיחה גב' עזרה – ולאורכה אבל דמאן
באי לו בינו בארב מעקרה נלמד מקרא באת בספק ולו ראמון – אלא רק
דלאמן אלא עודה משלם בינו בארב מעקרה אבל אבל משלם קטן באל תקח
לא יעד אל לפי האמת בסמ אלו נוטל נשך ותשביתו אב שפיר בקטנה
בגמ' מעוד בשביל דלאו באל תקח – ואי נימא בעודה בל אל לאו באל תקח
משלם בינו בארב מעקרה אב בל בלעלם בארב הוא משלם בלמידין מקרא
בלו ראמון בתשיבון באלו הלקיחה נשם גב רשות בלמלם – ואיב אל
אל למידין מקרא בלו מקבל גב שם לחוב מקרא בלו ראמון משלם בלן מלם
ואלקי ראתרו – ולשמוש דמ אלא אל דבלמ"ק ו.) בשבינו בארב מעקרה הינו
משלם מקבל בשם לימן לו מטרד שמוכל ומקרי נשך ותשביתו רשות
לקיחה לקמ קושר דבית מאיר

בעמן מחלוקת דבריה

בגמ' פ"ב הל' יבמ בעמ על שטר בכל בלמ מחלוקת דעביב לקח בעמ מאמר
פ"ב הל' ה' אסור לאבל לבלות בינו ובה דבריה אלו שאלו מקבל ומחלק
הוא שינוי לפל נכנס עש בגמ' שלמ באמר בי' שבאר בשאלה לפל
נמלק לפל בחלקה אמורה ומל נמנע לו גב בחלקה אמורה – ובכל כמ
בכל בלסור הוא שמא יבקל וד בכל סי' קי"ס סק' ה' שבאמ בלשון
בבור בחלקנל מסו בבן בחלקה ולפ בשמ בגמ' בבשבל מבטל
בשבל בכל"ל ולאורכה לפ בי' עם לקמ קושר בגמ' בכו, בשאנו
לומ שבל בלמלם כק מחלקה בעד מחלקה ולאורכה בל בקושיא הוא
לפ' בבשבן שבל"ל בארבי שבאר לבב מאלו ומבל בבבינ לפל מחלקה
ומ בגמ' בשאלו בינו נבל בבבל יהיו בחבר מחלקה מחשבה ואינו מקבל
ובו בבנו מאורה שאינל מקבל אל ונ לל בל בבל מל בבל בבל בבו

בתנ"ל יפה מאוד מלה ונפש - ומה כתב הרמ"ה בעל קרבן לא אב מפר ובין מאנה הלה בפני מאכסה - ואלו בעיקר פירש הלה הוא משל באינו מקבל לו אשה בינתים לו מיד - אבל לפי"ז אינו מובן איזה תיובתא הי' לשטאמאן מלא הדיא וכו'

קדיאות שיטת הרא"ש - ד' דברת שמואל ואפל בפסי פורתא מאיבדי אבנים ~~בשמעתא~~ שכתב טעמא דדיא שנמצאין הודבי אבנים שלשיין בדיר ולדר נוטין אותם דמאנה מאוהבה דלר שלש בדי שיתלו אחד לדר - בשעה מיני בלא מלאכים לא נוטל לשלש דיורים אלא שנוטל כלר של מעל שנולד לדר מאיב ואפל בנפש בנפש הבשלה בעל ידי עצמה הרואים אינו נוטל כלר שלש אשר בא אלא בשעה סדה אחרת מתשבה לתן כלר שלש וכו'

ס"א: לא מצינו זה לשלש אלא כפל - ופירש רש"י שרגילים לבנות - ויש לו לשון בקבלת דס' שמא סק"ל בלבד מיד אונסין דנונים זה ~~לשלש~~ לשלש אב הב בלא יבא מיד כפל ובמס' בדברת שמואל בסק"ל סד לב בעל לא מיד אלא יל בקרן לפי מיד כפל ל"ש אב לן לפי כונת בעלים הטלם ול לבנות בפסי דלא אינו מתוקן כפל - ופי' אי בי קלין ני מ' באופן בכון בפונים בק לשלש כפל דלא אינו מתוקן כפל אלא הוא לא יצא לן כונת ואינו נמשך שפונים לדר ונתיקנו כפל [נמצא בלשון לן לא אמרא בלא מצינו אחר יש ופירש קלין] ואלו בנפש יומק כונת בעלא שמא סק"ל שמא בפסל לא בא באסור לבנות בדק שמוק מפא באסור לבנות לשלש אלא כפל - בפסי לן כי הוי בדק שמוק שמאלם עלמו באלו רובם לבנות

ס"א: הינו בעל מעלא לאור מלן ישרא עשי-ד דמנ"ת ס' בנ"ת - ד' שמאר על בינתם שב' בדינין המבור בקבוצם מדה דכ"ש אב משו קושיא הבא הינו בעל מעלא - ואלו אפל בלפי סד של הבא הי' כל האיסור - איסור של תיסור ממון ושבר בקשה הינו בעל מעלא אפל לאם שם שיבור ישרא עשי שם אן האיסור משא תיסור ממון אלא בשמרה בקבדר לא על המשפט כל בדר

---

① ע"מ"ת מלמד נד פ"א. סל זמר ל' שלבב שמ"ב כפל אשל בינת הדיר

שאושה משפט - בהיתר בשם שמוצגל רו יהיו בדר אל ואמל ולא בדר
מאות ומצם לאב הרוצח בשמו ~~[illegible]~~ שלו המודב בלקטו משפט בדיון ~~[illegible]~~
שבא נעשה דחליות הבקבוק [לא משל היסר ממון] ~~[illegible]~~ הנא הדין
בולל מעשה הנעיבה בחמרי בל משפט בדיון לפיות דחליות הבקבוק
נעלו בבי הרוצח נעשה מאיסה הטמנת משקאות בלנו משל הכשל מסר
ממון בלשון שאבר אל אל אין כונה לשלומם רק לל - אלא אם כן
שקולל אלו משפט מתקל מדרל - אזר הספה לרבנ קולו קיר
שבה בשלומם הנו מחשבה. ולא אבל שבה כיש לו מיחב אל המחוקר
אל הנעיבה לחבוב הלאמן אל אלב שאין לו שול הרמה כלל ובמו כאן
מאל.

סל"ד ולי הלו ומי אחר מל אבב לל - לל דברבי הבדר ס' קלנ שבדיר בבשבין הקבא
לחבוב ממון שמחב לבלות לחומב דבריבי כמנ בלור רסו קלנ - ואולל
אבל בלקטו בחי אחר אבל הבב לבלות דבריבי לחומב ובל קושבר
בקלה הנו מקטו בחמב - בחמבב מבחר שבבר לחבוב ממון בבבן
בלבב בבחר ממון בבבן מה מחבר אבב לבמלב ומבב לחבבן
בבבר ולבו רבבנל בחבבו לחבבן בלחבבן אל אבב מבן ומי ~~[illegible]~~
אל לחבבר לבחבבב לל רבל חבב סל"ד כאן אל הבבב - שבב קבב
הלבב מבלבבר הבחבן הבבן ומי ולא ומבר לב בבבן לל ובבב
בב לקבו בבל בבי לבבקב בלחבבן ממון בבלב קלנ מבבן - ואל אבל
בבב נחב מקטו בחמב מבב מ בבל בבבסוב אבי הלבבן שב לל קבבן
אל מל בבבר לחב לחבר ממון בבי בחקול שבל בחר חבבן (לל רבל חבב
סל"ד לבבחבן שבב בחקבר בן בלבבל בבא לב מקטו בחמב)

סל"ד אינבו בבן חבבן לבחבר - בבחבבב הבא - ובלב לבחב בבל חבב סל"ד בלבבא
אבלב בבי בבבלל מב אי מבבן ובל לבבור ממון מבל בבלל בבי לב
לו אל ~~[illegible]~~ מב שבבבב בבי לבבב בבקבחב הבא אבלבל בבבא

כ"ח

בתנאים מסוימים בלבד, אשר התמלא - אולי לפי המידה ליצא שלא קושא באופן באורי שאינו נאמרים מעניין מאד בא עדיין לא, ובנוסף בטוחים בכשר לוקח אולי לשמוש דבוא כלא סאי. דבר מוסר בלמידים מקבא לי בא עדיין מקום. יש לו מעין בקבק רפי לפרש בקושא כלא אליבא דרבא

לא מה פי לינו מלי מתרגל - יל בלאחר מיתה שאין - אבל כונת לשמוש בחשר כיאו פ"ס סיא בהתנאים של ביבוד לאחר מיתה הנו לבעיה ולכמה ביבוד אבין - כב אינו נוגע דרשר - אבל המנין של נתר רות ושאו לבוד יש נוגע רחיל גם שבע על דאין כשר ושמו כאין מעכב לגיל בי: הסבה ① כשל גיסו אבל אמו קבר בתוך בשדה לכל לפרש במה שמכרבו בתוך אמו רק אותה ביבוד של גיר - ואמו קשה על גיסו - ומי אבל דאולא בכ"ל שאו מר ומיבו לעשות עשרים לא כשר אמר שיר דבדל מעכב, אולי מעכב ובפשר דרוש שמה מעלה ומתר על שנתר על קנאת כשר אבשם אולי כונת בדין ביבוד של מניעת בעד מעין רק מתיל ובה נוגע עם דרשר כנ"ל [ויש לעשות סומכל לגם מעכב רשות. דרבה רמא סוי באומר דמכי קב"ד מו בפחל אחרי נגעם על שלירה לתן יגל ונגם מעכב הרבה"ל מעלה בשין בעשו קיל ויש עקום שעשה עשרים ולא עשרים בהשונה ונעלא בין אר לעשרה - ובגם אמו מי גדול בעקרי עשה מעשה עשר לעשרה לי בהשפה באמר [גיסו מי שם הרם לי הרר אל מכשו. דבל רשות לא עשרים שעשר אחר] ואיך בלאמה אינו מתוקן לבדו רק מבר ספק בשאל יעשה עשרים - הבכל לשטר הכל בספק באופן לקולא לבד.

סד, כשי בוטרין את המלשה - מן לת ומקום - כי א.ב. קלין הר בשו מ נגדיל מ-ואבל בעשרה יכיר אולם שטר מן לת אינו בוטר מחבות

סד, כשי דבנכל של אומר שאו לאסר לכל ביבר - לאחרה אמו בלא כמלא לי: בב עשר וקבר - לשטר בהמ' עשרו קבי. לי בנכל בין באסור לכל לעות הבירר

סלו, וכדנ"ל אין מאנשים בא"ד הוא כיון דצימנין שאין אשין פירות שברמ"ל לקין
אין צו רק - וכמה אינו לקמן סי', בפקינו אלים פרי ומשאר בא"ד גל
במשפטים לל עניינו - ובמשפטן דמלחמות של, ומאירי של ומפי של מ"ל לשטה
רש"י בדבר אירי בראשונה בלא מטלקי, ומשי"ר כל א"ד - אולי מ"ל קשה
בסיא רש"י פי' הכא בטעמא בסמי א"ד הלא משל בצימנין ברמ"ל לקין
ולגל צם שיר גל בראשונה בטלקי, וכן בקשה בפי' של ונוסף ברש"י סי',
דבר' משפטים פי' הלכ בכמה דקי א"ד משל בלו קל הינו שלא קל יומ
לאכול פירות לשל פירות אלו סמל ומלא ורב ורשב מ"ל - ומבור לו
פי' התוכון בהכא בצימנין בלקין הברמ"ל - וכמה יל פירושו של רש"י
של מאיר דמ"ל הגיה לל לפו הל ל מטל מלמ בשנים פי' בלו קל
הינו שלא כתבם יומ כפי קלאפר לכלת הפירות אלל סמוכו במשפטים פי' מלמ
המלה פירות וכן מוכח מסוגיין באמרינן במשפטים דבנ"ל מוכאין
ומה סל לרש"י בלו הלו לק, בלמנן לק בסיק שקול הפי' הפירות - ומה ומה
בסיא חנינן משמ מי חומטל בלו כתבם אל כפי לל הפרמ ומ"מ מקמי
פירות אמרכ

ובכה הלו דפלמ המדר בשטה במשפטים שמבכש בלשטה
רש"י בשבה וקל הינו שפי' הכבא בכל לאכול הפירות לשל הרבים הוי לק
[בכן משמ מרש"י סי', בפי' בטעמא בלו מקבינן מנ' במשפטים בשבה משל
שלו קל יומ לאכול הפירות] בית ולו קל מי אי לק [בב"מ מרש"י סי':
בטעמא במשפטים בלי א"ד הינו משל בצימנין לקין ברמ"ל אל בדבר
הלי לק אינ בלו קל - נמצא במשפטים בשבה לבלי א"ד משל ל'
טעמל - הא בלו קל ובכי משל צמנ בלוקין

ואולי יש לבאר הבדל בלו קל בשבה טוענ בצימנין לו
עדיב פירו, אבל מ"מ לפי עדיב ובוי שלו משל קבינמ, מקרי שפיר לק
בשלו צם לובדר בגם סדבא כו דמ"ל הגיה בנ"ל) ובנמ בדבר אינ בלו
קל כיון שקובאי ובוי פירות - ובוא לו פי' בהבא שלו יאכל
הפירות סמוכו כפי ובוי אי לק. אבל בשבה כיון בלנו מוכרת

ובכ הלומ פו הל"ה

שיהיו פירות, ומה לו כי שאכל הפירות לשם בדיקת כלי אי"ר - באופן שאין לבדיקת מתוק שנוקבת שאכל פירות לשם בדיקת - באופשר בין שהוא מסופק אם הכלל יהיו פירות משה"כ לא אלו שלו יאכל הפירות - באופן הכלל לו יהיו פירות - וכיון דאין לבדוק מתוק שנוקבת הוכתה שהוא רוצה שאכל פירות משום לו רק והלי אלו.

ונהגו סדרה דהא ס"ל, באמר במשנתא הוי אי"ל משום בלא קלי לי. ומה פליג על כן (ס"ו) ודרינא (ס"ב) שמדרש בלא נה מקרי רק - וסדרת הוא דכיון דמסתמא יהיו פירות - ומה לו כי דהכא שלו יאכל הפירות יש לבדוק משנקבת שאכל פירות ושם הוי כרקי.

והנה תינן שאדם תקר המשנתא דיחש רק אינו בלא קלי - תינן מינה דבהלאה יש מקום להתאיר בלא קלי - ונמו דנלה סדרת כן סי"ו ודרינא דבהלאה לו משתינן בלא קלי ורק המבר לו מקרי רק אלו לו קלי [ונלפ אל נימא דרש"י סבר כהראב"ד כהא דרשאל דסוגין דמרינו אפיק פירא רק המשנתא ולו המודא באר ונולו תינן הכא אמר תולק נפ בפ תמיר רק בהלונם - נמי אי נימא שמרינו אפיק פירא אל המודא באר ונולו - משום בשל נב לו תשיר מבר דלו מם שמונם ופובמו נמלו במולק לו הי מבר ומו אסמכא לכן בלא תשיר מבר]

והנה באתרא בלא מלקי בלא נמיא בהי אדק דיבות אלינא בדרינא [ולק מה שהקשה המגיה לו המאירי אות בסד - בהל מפרש המאירי אלינא בדרינא - באינ בלהבה מוסב הראשא בלא מלקי בלא נמיא אל, ודרינא נב סבר בהי אר וכב הפי סב, הא בלום רק כבו משום בים לו כן מבר (ומש המאירי שיש לו קבל במין לחבירה) והמבר מקילין בלא קלי כמש לעל ומשה פי רש"י בהי אר משום בלא קלי הכהא באנו עושה פירות - ומה בלו פי רש"י בהי אר משום בלא קלי הכהא אבל משום בהאתרא בלא מלקי תשר בקלי באלב מבו כמו בלא מלקי (לו רשם (קנ"ה) הראשא במלקי, שבשא רש הרמ"ל באשא בלא מלקי מקרי קלי יוסי משאשא במלקי, לו דאי אינ סב, שבשא מבריטרא בהי רק הראשא בלא

מלכי, ע"ב) והיינו כדין ~~[illegible]~~ ולפ"ז יש לדיק במשנתו בדיוק דלאמר דלא מלכי הוי רק לדינא

ומלבד האיבעיא דהשתא מ"מ, שתי סתירות הדינא בפשי אינו דבדמיל ודבל מ"מ אינו בדמיל ובין טורנו בכשי פ"ש של הרבא מאמר לא שמש ואורבא בגיר ונמלא אינו הארעל - ודינא אבוק פירי ~~[illegible]~~ ובכל כשי כמה אבל פירות

מ"ד: אחר רבה מתני הכא לחור דבמיל מסקינן - ופ"ד כשי ובנו לו קול דשון מחר שנכל לומש ובל הנו לקנינל דבמיל שקלל ושש פ"ד כשי בתנא יש בפרש הינו מנון מחות לכא אלון בחוזר ושמר פ"ד כשי בלו בפיסרן הכא לדן - שאין מש בומש מנון איסר דשרה שפוסק פאינו לחומש יקנה לו דשון דשק דמחות שקיל - חנון מבשרו כשי שרבא הוכיח יסודו שפוסקים לו המשר בנקא ~~[illegible]~~ דמחות ולא דחוק מבדרמיא - ולאוקמה בדרמיא אינו דפוסק על המשר בפסן אינו ריש לו ועל יש חסרון אחר דמלוה כמש דלא דבר אל אינו דשל הדר בגוש, אל מש פ"ד הוכחת רבא שש חסרון של פוסקים על המשר מבדרמיא דחוזה כיון בשדרמיא דלא לו אינו מחסרון מ - ופשיק לו הוי לקוחות אינו שמדרמיא מ מוכח שאין פוסקים אפ"ד דשל לו הפסק ממנו ועוד כיון בבדרמיא אינו ריש לו מחוור הוכחה לפש בא ועשה לו כשר על דשרה ~~[illegible]~~ ~~שלא כשי לא לו דלא פוסק אמר בשש לו יכל לפסוק על אמר שלא שלם~~, ועוד בכשי פ"ד בשדרמיא אינו ריש לו מטון בפא אומש לו מטון קאמר - ומחוור לו פ"ד דסטטוס בתנא אינא דדרמיא שאומש לו מטון יש לו לשון שפר המר דמש דפ"ד אשר ואלו אבל בל דראוה בשנא סי קסג סק ה' ודקסד סק יא שבדלה (1) בפא בנאמן המוכר לומר שיש לו עפ משל סדרת לו שיק הינשבה - ובה כאן שכל לקח מעט בחנם או בהלמש ולפ"ד בלה באינו נאמן רק אם אמר שטר בגל יש לו מעט יכל לפסוק הרבה אל המכר אבל לשטר המחיר קסג סד"ה לו ביכל לפסוק רק אל יש לו מטון בשיחר מחוזו אינו נאמן רש - ולפ"ד אבל בפשי סדר

(1) נאינו מחן לחיב מעוד אינו נאמן משל בינו בגיל נאמן דאיסרן ומשל בנאמנות בפנומה הדל בן - בשלמא דברוכאות שאו לפולא מחן משלם בפיכן לטומא בלא שיק

(2) הא ריש לו ליב פיסוק על המשר ומומש לבוכל לקסג סד"ה לו ובינו שפ"ד הא בפ"ד הש ~~[illegible]~~ (סג, דבה עב פירות כשר על דשון) לאו בתנא

1

בשטר. המחבר בא"י לפסוק אלו יש לו חלק בשדה מאביו ומאמו הובסק
לחבירו מהו? עומד על עניין דאיכי שיש לו, ולפ"ז אפ"ל במקרה זה
אינו מוכר שיש לו בעצם כל הפסיקה - בהא הפסיקה היא על מה
ואינו מוכר מהקרקע אלא שיש לו מעט חלק ועכ"ל שאר הפסיקה
היא על סמך שדר שבשוק ומשמה אינא דקרקע ומשם לו בשדה של ראשון -
ומשם הוכיח רבא דיש חסרון לפסוק על השדה אל רב יהודה ואלו לא
חש. לקושיית אביי בשם ר' השדה דרה קס"ל אמר ר' שהגלה בא"ל היו
לו חוב של ½ זוז ופסק על חלק והו היו לזה חלק ונתיקרו החלק
ונמצאו על ס' זוז, ואח"כ פסק על יין בס' מנ ואינ לו יין אסור לו
לטול יין אל בעצם בין זוז בשביל שהפסיקה היא באיסור שאינו יין
דרך הדרגה של חלק כל בשביל חלק ולא קאי עליהן המי שפרע
ואב ליתן אל בשדה של ראשון ויש שפשוט שהפי פליג לג - ואח"כ אפ"ל
בדרכה היא סודר בהשדר דרה בין בשבא היא פסיקה על חלק דרך אם
ולא היא לו חלק בעצם מעוגין, והפסיקה שעשה בין שאלק מעין היא באיסור
ממילא נעשה כל הפסיקה ואסור לו לטול אפי' בעצם החלק שפי' לו השדה
הפסיקה - נמצא במקרה לבו שזל הוכחה בלא פסיקה אחר אל יש לו
ואלו אמר סודר בהפי' בעצם בעצם עם שיש לו יכל הפסיקה - ואב
במוכר מקרקע בא"ל לפסוק המלה אפי' יש לו ולבו של הוכחה מהרא
לרבה ואב בחסרון מלוה הוא כמ"ש הרשב"ש - ואלו אפ"ל באמר היא סודר
בשטר הדרגה יחתל ובדיל (על ריאור הגאון קס"ל ר"ה) בדיש לו מעט שזה
אבשר לפסוק אפי' יותר ~~מעט~~ ממה שיש לו כמו הדלות סאה בסאה אב
אב מוכר מה"מ בא"ל לפסוק אחר אפי' שלא יש לו ואלו לשטרל
בין שאין לו בעצם כל מהותו אינו מוכר לבדיל בדי, ורק יכל לפסוק
בשדר שבשוק ומשמה אינא דקרקע בא נעשה ידי בשדר של ראשון
אלא אפ"ל בסלא בחוב סי קס"ל סק אל שהגלה בא"ל בהלות
סאה בסאה לא בעינן דבר אחר שהגלה שיש לו סאה אלא אפ"ל
בדוסק בעינן דבר קונה ע"ש - ואב אפ"ל בדרכה היא סודר בין באיכי

---

① ~~אלא לאחרה שם לא בא סודר שלדין רק מעט שזה נאמן~~

② בלב אחרה לשטר הגאון דרק לשטר הוא נאמן בלבד אמר שיש לו - מ"מ אינו
נאמן רק שיש לו מעט דבר אמרינן לא שייך אל אינו נאמן שיש לו בעצם
כל מהותו - על דמאן קאי סוף ב' ב"ו

③ על הגבות אלו בשבחה שם יותר - במשנה מקף בב' בטל כל הפסיקה באלה בול בשאלה
שיש לו ראשון ~~אלה~~ קנה אב

שפסק אדם יותר ממה שיש לו ומתוך על השדה לעשות נמצא בלא היו לו רצון
מינתצ לקנות מה שיש לו משלם אינו ביבר לשיש לו לא תשב בלי כל
בעת קונה לקנות בעיקר סמיכות היו על שדה שעשקן ומגיה לא
הפסיקה על מה שיש לו - ואדרבה היו סודר בכם עבל מלא ובעי
נהי בבין לשינת תשב פסיקה אם שיש לו ועד בלא מצוי כי דמוך
על מה שיש לו - אז אפו סודר בדרכינו ומתל כנל ונתשב באות כל
הפסיקה היו על מה שיש לו,

סלי, גם לקח הימנו - אם הוה מוקמינן דישב בשפו דיש לו תטיל בוקא - ויש לו
אי דישב אירי דיש לו תטיל מצוע כבר ובן השדה - ואולי אפל בל דמשב
רגיל סל ניד שפקיא מהמשרי"ט שפיק מתל ברק הפשה מו. ונשפ,
שמותם להונל עדי דיש לו אינן שאחרות הנעקר על המוכר - ואיתר
דנעלא באינן שמוכרת מהגאל סב; שפוסקין על הבבש אינן שפו
האחריות המוכר מה אין גם מוגל דהבא - בהא מוכר לפ השדה
של עשיו ורק אל יעקר אחר ומהו יש לו בשדה הפסיקה
נראה המוגל עדי דגם - אפל סל מוגל עדי דהבא ואחריות הנעקר
על המוכר דגם בפיכן לתיבושא של המשרי"ט - בעקיבתם יל אירי
שאינו האחריות המוכר עש - אב אפל שעמו בונה המל באירי
דיש לו - ~~ואת~~ ~~אלא~~ ומהו האחריות המוכר ומשה אי לבונל
דהבא רק לפי שדה שעשק ובלא בהמשרי"ט
אז אפל בבונה המל דיש לו תטיל אפל אבן מתוסרין
מלוכה ומה באיתא ובן השדה הינו שדה הלקוטות ובמוש
הגאל סלי: דבר מהו
אז אפל בבונה המוס שיש לו תטיל אפל אינו בנמב
כל מעותיו ומשה בבין בירוק השדה - ואפל בדר הבשיל דגם
באפשר במתק אירי השדה של אבלאי אדרי וכל דמשן סלי
דבר בשמא שבתק במלה אמר שדה הוא בין במשק טולא

מסתמא לא יתיקנו עד שיפרע גם מה שלקח הלה - והוי אפילו בלא סמיכין
על מסתמא גם בדיבור משום דמסתמא הלוה - והיינו דהוי אפילו בפסיקה
על השער לא תשיר במומן, כיון דדינין אינו דרשתו ועל דבומן פרע
כיר הלוה מהל מומן - וכיון דלא נתפס בקנין הוי מידת הלוה
במיש דבות דלא עדיו (הלוה יצא השער) ומשום דבדינין קבע יש לו
שיעשר במומן - ואינם בפסיקין (קסלא) בלא מבני, יש לו מעט,
ובדינין בעקב כל אחתו אפילו נשו בעקא אל בדינין הוי לו שיעשר
בדלת נתיקר דרשות הלקח אמרינן דמומן אל אומר סתם נמכר הלקח
יצא מרשות מוכר ונשר אינו למוכרו כדל שיגיע (וע דחוכמס סק א)
אל הכא דדינין היוקר סמכינן על השער באמלבאי, במסתמא לא יתיקר,
רק אל כל מה מתמרינן אל יש ידקר של הלוה שיר מעני הוי לו
מעט שיעשר בלא כל הפסיקה כי מומן ודוקי,

סיתנו הכי שנשם - ויל לא דמשרשא ודקרנו כאל - ואל אלא בהמשכא סודר
בהשק קסלא יש לו מידת אסור - ואינם יש לו מידת
תשר ליש לו תמין לו השער מה הלוה מתמרינן במומן דאדני נגד
סי קדת סק ד ואלו הא בתמרינן הלוה נשו אל לאחר
הפסיקה לא נעשה מומן אמור באלו קונים רק אמי שפרע
ומדין יכל לתבע ותשר בדינין מידת הלוה, אלא אל אמרו
שפטרו מהחוב וקנה קנין אמור (ומנם מוכח שסודר המשרשא הפה
ראשון של הכא פרע מכל מכירה כל ב בגוכא השער יכל לתקנו
הלוה לש) שר נפסק החוב ותשר במומן ולא מתמרינן.

סיגן דשמשן - וע דמשר הסלם - ואלו יש לתאר קבע בל דבשר אדרבל מן סי כיר
אמר כל לדיתר בסדרת חיטין קבמי דאמלבאי, דהלוה סתם דסתם
הינו בלוה הלוה הוי לו אחו דיות וסדרת ולא מעני רק
דבינה ולא הלוה בבאיתא סגי אלא הוי לו מני ⊙ וכמה מקור
לבדר הטיב קסלא סק א שהביר מכירה סתר הסתם ל דשרי בלם
⊙ וע המתמר (לוי) שלבש לומר שם הי סתר טרשר בשן לוי

והאמת, גם מי שקבע סעיף ג' - וכלים מלב בסיבת המלחמה סותר רק
פלוגו משני סברת בשלמות ניקור רק אל מתכיר לו מטין אבל
אול מתכיר לו ב"א לא סברת הרשות ניקור כיון שאנו מתכיר
לו כמין שניקור אבלות, אבל לו במשרפה אומרים שגם נאבדו עוד
היתה של לולבו - מיטין בדבר הלכה - וכיון שלא נעשה בלי לקחו
לו במשרפה לו חשיב כשלשים אלו מקום עדין מציבה והמציבה
יש היתה של לולבו כנ"ל - ונשו כונת הגמ' בדברים ואלו שנותם
קבלת לסגם הסגם [בדינו לו במשרפה שגם יש לו במין לסגם הסגם
בלו במשרפה אומרים סברת הלו מטין קבה וכו'] - והמבינים שהיו לשמה
במשרה שמשם כלים לה מגרת בלבלים וקל תורל סותר בשו משרפה
לאורה ופלוגו לו הגמ' - ואלו לשגר כמו אסור לאוכל.

סע' ה' ר' יהודה היה - ביה שאנם לו בלבלים אלו לו מפה ופמ"ל
שגם לבו ביה - אולי אבל סברת ר' לשגר כמו בלבלים מגרת
לו תושם אבל נעשה אלו מבר מול יקיל במשפ לו יבא לו מל
בב ביה - אבל יש אבשרות שגם מבר מגרת לו ביה לו מלא
אבל ביה - בלים כיון שגשר לקיחת בביה לו בי' לה
של ביה רק של מבר מוגם במגרת של ביה. לבשם אבלות
כיון לקיחתו הי' ביה - ובלים הגר מיבש בלגרת שגבגל המפה
מיוקטו שגם אסור להשאר אבלו אלו בשק לבתיבו ובבן תגבה
אינו מבין בלי ינלא בבינו ובבמ לשגר בגמ' סולו בבלבא סותר
שאינו יבא בבינו - ואלק בגמו מוגם לחזור לו לו אל בגמ
לבל בעשה מ"ל כמו שגשר בשר אלגר אבלו א' ב"א - ובלים הגיא
בקשה לו לשגר כמו בבין שגרגם אול לו יבי' מפ יתבור הבינה
מלא אלו אבל ביה ולו עד אבלבו - ואבל בבונה בגר בלו בתו"ב
קל"ב סע' ד' שגיאו בגם אבלבו בבלבקו משגרגם בבבינה ב"ל
אלו מגבגל המקה תגבה לב ביה ובגבה גם לגלגם אגגם בן לו
ביה כל ימי מגם בבלבגם ומגבגר לו בגבגל לו מגבר בגם

---

① ולבינ' יל בגבוק נקט כמ' סב: בבה לב לו בגבקו בגבגם מוגם אבל
בינה בגגגם בגגגם לבו של בבינה בו של אבל בלקו אלו אבל בינה
לו גם אבגבגם לו לגבגר מפ וו בבגם ה' של

② אבל אינו מובן מבור בבגגגם לבגגגם לגבגם לו מגבגל אלו לו בבגל
בלו (סב:) מבור מקו בב לבינה ומוגם לבי - ונשו בובגר בגגל -
והל בלב מפ בו בלב בינה ובב

בגלל לאלוה בשמש של שני הבריות אין - ובגלל הנס סודר הרא בבין בני שיעמש הבריות הי' משל שנדין הי' מבר - ובלקיחה ובשימוש הי' הבריות בלקחן בתורת מבר בנו - אינן בלתר הבדין נשרר בהכל הי' בלעבר - הנס סודר הרא ביש לחלק בין עצם הבריות והשימוש של הבריות - בעצם הבריות בין שנדין נשאלין הרשות ~~[illegible]~~ ובתיקר ורשו הכל מבר מתנה להתנכל - אלא אין לחוש משל השימוש הקבוע - בשימוש גם הי' דמן שבי' מבר והבריות נשמרמש - ותכמיל סודרל בין שנשה שנמש יש לה ספק שיתקבר הכל משל ויהי' מלוה שהר אסור להשתמש [ולאוכרה בודר גם בזמנם לא שנין בה לאשה לא שלו ושמש מן ל יוצ - אל מותר לבמלה לנשאה בין בעצם ובשר הבן מנרשר - או בלבין שיבמה לקבר הבירשין לי שנשר מן אסור לנשאה וכו'] ולשלמה בהנא אבל בהרא סודר בבא בריות אסור מבדרבן (ראבל מטה בלא אצר מבריות מאומרת (ל ה' אוש על בלם סו, ואפשר לעשה) והנס סודר ל הבנסה אל הו הראוכן בשו לא להתנר - מותר בבין בשנה לקיתם הי' מותר לקחת מטעל ספק בשבין לקולא (שאינו בסק לחשוש שיתקבר המבר ולאחר שיתקבר המבר מתנר הבריות - רק השבר שימוש בין שהשתמש הבריות נשאר אצלה

הגאון ס' ל - ובדר גם לחד הרא מבשר ינאי - לפי שעל בשנות לו המלין נוטן לו בחשל שבשני מן הבטול ובל לקח בחל - אבל חשבין בשנות לו הבול לאלה מצות מובנל בינן מתחת גם מחבר ל ינאי לפרוע לו בחל אבל בחיבי בבריות - ולל הסל שבי' פרות - ולאוכרה בן בל לפי מה שבאה הבאש לעל בשטת הבשל - אבל לאוכרה אינו מבן טעמו של בשם בבין שיאה הבאש טעמו של ל ינאי בבין בחשבין בלאלה מצות מובנל בינן מחל לגם מחבר ל ינאי אינן בחיבי בבריות - תנין בחתרין המיתנו בבריות מחל סדרה מם ל יבן אלל מבי' שלו ובל לינן לו מצות

סיון: הה ראי לו מחם בלאלה הנו בסדר לו - ולל בבחסן בהה הבאל חלין בחתם - ובל לו

---

(1) ולל בשם קנה בה לו מחבשל בחשבו מלל בשינו בבריות מאומרת הרא סודר ל בל ולס נאנו בשם מוכשל בשל בינם בן מנין הי' עושה אבי תבמל - ונלב אינו בחלק לומם בשלו אלבלו בשבל בבי' לה ל בינו בבריות מאומרת

(2) ובגם נאנו בשל' סבי' שבשם בחאן בבלנן על בהרא סודר בלאלר מבן בבין אם הבין לבאנר ויש לל מבן בסדרה

מצוה לא אין אדם בלא כל דבר שבעה טעמים, ונלמד
בגזירה לשיטת הגמרא מבבא בתרא נמצא לומר טעם אחר אבל אינו
לדברי כמו אלו סברי שלא טעם סדר לשיטת הבלים ובהדיא
שיבלע מן ל"ד אמר ר' שמעון לומר טעם משנה לא אין לדברי
ואבל בשאר שמות הדברים שבמקרא מסא בינו בשני ושאמר (ל"ד
משנה באמר אמשיכם כמו דבר אחר - ואלו כיון בגמרא ל' מקרא אמר
קמא בא לתקשר אים ונמי בגי' אל הפסוקים אלא) אין גם בקבר
דיבור אלא בסוף ל"ב ומשלה לא אין לדברי

ס"ג, אינו באמרי אמר רבא - הבשר אינו מודה כיון באמרא הבשר מי מדר
(לא וכבדות ומקל שבורה רבא על דמיאה הבשר) ואבל בדבא
מפרש מיאמר דבר אינתרו שני הינו בני בתרא (ולא מטעם
הבטלא אלא משום סברא ממילא קא רמי) ולאחרון הינו פחות מים
אל שאנן כאן דאולי - אולי לפיכ אינו מושב כב לשון כמה ב"ה מים
שעה - ולאינו באמרי נמי בשני רבא - אמרא אמר אליבא דבר - בלשמוש
רבא מפרש מיאמר בבר ולא בסתם אמר אליבא דבר - ולא באמרי
בר,

ס"ד, גול מים שעה תולדות ואלו לדר באור פרדיסא מים ממשמע מה -
ויש בשאלה משמעות שקולים הקבר מעשה - לפירוש אבל פרדיסא
אינו נוכר בשל בבר ומה נמי הלכה אבל עד הדבר כמ - ע בשאלה
הל מובר בשלל ס' כ' שפו שמעת סודרל בר' מ בשאלה בשני
הפירות דוסר בשעת במקם מה מקרי בשלל, ובקל לפירות
יבין על הדרפיסא (ובמש ביד אברהם ס' קלג סע' ו) ויש לא
מצוה עדיל בקל לפירות מחדרין על השבר שבשו הנעל בה
פון בבה בנר בינו מוש רק לשל נכון מיד לתוך בדית
אינם בשמל יש לו לב קנין שפירות מה כיון שלם
לבמרון מתני כמונים בקי בשרים הבמרה ואבל בבשל אינו

שאינו קונה ערשון הנשות בירה רק קונה הנשות בירה אחרת עמו (במקרה דבות רע"ו ע"ב, דב"ה אין פוסקין) משה בשם שיטה מיד לתוך הבית שלו הרי נהנה כמונח אפי' בשעת ההתחלה שאינה דקונה בלי לפירות ביון בקנין לא ערשון הבקע לפירות מותר

ובנה הר"ן הנשי סוברים הרמ"ה בביון בשעת המקח היו הפירות דוסר ② לו בשל"ל (כב המחנ"ל, ולאורה אפ"ל עוד במפרשל בעל באמרי יוסף שבי' בקע לפירות) ולאורה קשה מדוע אסור להקנל אפי' ביון שקנין לו הפירות מדוע שאלי מקרקעם בעוד לפי' ריש לו ולאורה בלי בשני בעו מה שעני חולדות שעמ' רע"ל דבר' ע"ה באלם בגב לו בשל"ל לשטר הדרינו ירחל מא ביון שאינו לרבן לו מיד מיתני כמונח אפי' השיל הבעלה. [ובנה הטל סי' רע"ב סק"ו הקשה לשטת הסוברים בקרקעות אול יש לו איתר אל המפרש מיש מטרשא באסור המפרש ומ' בעד שפיר בני לימ בעלה ע"ש ולפול ריבשא לא הרגני קנשמא בקרקעם ביון בש לו קנין לו ומנש הטל לא סק' בשל הרבש ומשה מותר לשפונל אבי' בלת ריי הלאם לבשלת מעשה בדרן ① שמשל יוסף השיל הבעלה אסור אל יש קנשמא מעמ שעני חולדות בגב קנין לו לפי שטר הרדינו ירחל ומא אסור ופול אסור אל קבל ביון שלבו בשור] ומשה אי בשאלי משפעמ בסוכא שקנם בקבע לבל בשם לשטר הר פרי ולבעמ של בבעלמן - ובינו בש לו תשמשין ערשון ובומם לשל בעל דב כ"ו בעלי בעלסה מיד לעמ הבית הבעלים על השבר.

ובנה לבאורה לפי אי להבני לו בקל לפירות לו יבלי (מבוארבם לעל מבש בעל המשפעמ בסוכא) ויש לו מבר בעלמו לבעל אי בעלי בעלי לבבו בשעה שהשל הבנבו הארבעל - ולו דרל ב"ח בל ל בעלי משל בבלי בקנה אלל לעמובאי - ובנה ל בלי של שבריל ל בדרב אי אילבי אל הבריל אלמבו בבר דשל בעל בעבדה ובריל בבעל הרל בלל בעלמם לסע שלל בלו ובעל בעלם לעמוד ואינם ישלל - ולו בא' בעל בעל שור שבריר עוד בעלבר בעלי

---

① שנתאר לשלל בעד בעלה

② ובנה יש לל אל בל לעמר בו בבל שבמן - באלן בעלי בעל לשלל - אבל בעל בבל בוקבו לעבן בנין אל מא ביון שבבעל לו עמר הבבי מבר לל לעבן מעבה - ובמו לבא בעלולל לעבע בו בבל שאו לשלל - ובנה אל ניבל שבולן לעבע בו לל בא' בם של בעל אבל אל לשטר הבשלא בב בל. שאבבו שאלל על הבל בעבבן על הבשב מא בעלל שבל לעבע בו

בקל לשיבוש יבאר שלא וכ דמוכי בשר על השור שיהיה טרפה
הכל בשביל שהו אינם לגמרי נאמנים שאינו מפרי בשר שאינו
מניח ולא הלה מקרה ומשו כמאמר הלגים אבל אי בשל לפרוה
שר לבי תרבון של בשר שאינו מניח ותלה בטבקה לא ואיכ אסל
בשבין באיסורא בחולה ותלה המקרה ומעלה לו בשיר לאמאון הוי
כמדרבין על הלשה ולבנים מיד ומשה מוסף ובנים בסובלים בלבדי
שיהיה השיבוש בחולה לא שסובלים כל הבשר של כמה
בשלו לא בקל לפרות כמשפטים בסובלי. ועוד לא בלבד
מצוי בשבין הפסוק באומר הא שלא לעוד בקל לשיבוש אי
בכל לא - ואלה בנבלה יותר מזה על בגד הפסוק באומר
בשלה נבלה בקולה - ואין בהשבין בסובלי משני מחר ושלר
לעוד בלבדי לשיבוש - אולי אי השלר נבלה לא כמזה אי בכל
נבלה לבבי כמזה בשו עוד על המשפטים נבלה כשלא אמרו
המלאך מלבד בדרבנן שלא מי חלב אמ כ"ה

מודה בעלור

דעמשיר

אי אין שוה כלי בריה

לא

סי' קנ"ט - אם בריה בדרכן - יש דיאור הגא סק"ל שפיר מספיק שיש מו"ל אחר
ל' בפני משלם גרידה לגרמה ובפשט אינם מודים כיון בפטל הוא איסור
אבל לחומר מאשמו יש דינים שנתקשה קצת דעם - ואלה אבל בפנים הרמב"ם יז
דבה משק כי' רחב ברוכו כי' בקרא בגרמה בונו דנשק ומבריה לחוק בלול יקרלו
אירי הלשון בריה לבו"ל ובגרמה כי' מצמן שלמם יש - ולאורה תנינן אמם מ' גנון -
בפעולה לבו"ל בריה יש לא איסרא בפקיה ומאילו יש לו אונס בריה שקבין
יכבל לטמיון (בגלל גם כי' אבל בפעלה איסור בריה הלחה לבו"ל אלא ביטוב
האיסור הוא שלא לחוק מאשמו ע' הלחה בריה) וכיון בפני איסור בריה יל
בגר מקרי גרידה לגרמה בפני בריה בדרכן לבו"ל כבר נב משבדרכן ובוק

דיאור הגא סק"א - ולא סרק מיטא גב אל מקלון - משמע בסוד כבנגיד מל אלא ס"ל דמה לא
הוא סק"ה באיסא אסרא בדרכן לחת מבו"ל ובלא בדרכי ומל הרא-שו
באיל לומר כן בפנא קא לא בפני כלל שפר הרבינו בחומש לחת משל - לא דנמת לא.

סעי' ל' - ח דקלון משמשא שעיר מסורת הוא - בחל בשמ לא בקבה מחת בגר
הבישן משמע בשיק איסרא בלא משק אל דמקול שאין הוא מוסר - ומהגל דל
דבה אלי משמע בפשטא לפו בחומש לבלות לחומש - ואי בפחומש אינו עשר לא
לא משק - ואלה אבל בחש שנתקבן הוא נפו בשקא דקטן באיסא מסנהדרין נ"ה:
בכל אדם דמצוה בחקרי הקלה - יש דיאות שיש הדבקה בקטן שהרי אותם
קטנים טוב לו שיקבל לא אינם בפש לחשמם לא דמא סק"ג ומיאור
הגא שפיר סמוכין מסא בסנהדרין (לא דבמנ"ל שבה סק"ב הלא שבולם
בבמשל הרב אדר לא לפני אף אב אבל בגל דקטן אדר לא לא משק
אבל לא בפשטא לא בקטן קיל מהרב בלון מעמה בלל ולר דשות
הגא מפא קלב) ומב אבל בל' הסקי מסרא ס"ל שבה ונכאה
בקטן לא הר יונס ומשבה כלל - ופא באיר קפא באסרה מהם בלא
ליסבו לא דיבון לא הלחה מקבוב דאמנו שלא יבינו אמת לדבר
אירות ובשיעבד ידקם לימודו לא ואב אבל לפמ"ל דפרישה קנ"ט סק"ה
שבה בבלות אדר אלא משק מאל כי שלא יבינו המלם דבר

① וכן כתב הגאון פה"ה ס"ל

הברית - ולא מי נפלא בלא המלחמה מומר ומלחמה לחזור ליבא איסרא בלא משפט
עלבה"ל בפרטי המעל בלא איסרא במשנה שיק דקטלן כמו איסרא בלא אבילות.

דיאור הגאון סק"ג - הקשה על ספר שדי מו"ה ר' שמריה מתיוספתא במלון אשל
ולון משל הברית בלי הבחנה ונתפר בפני גדי אחת ומא מותם מאשר במותם
לפלוגת למומר) בלשון יקשה בגדרית מאותה מוספתא במותם לגבי מומר [וכן בקשה
הגיה - ומה שלין הגאון להמול אינו מוכן בשמעל בקשה דפה כל"ד מעוד אסור
לגבי מבחוץ - ומשומם שמקנו מקשה מכל מומר ובקושיה הגיה - ואולי אבל
לפמ"ש הש"ס סק"ה בפרטי יש לו בן עכו"ם אל לקולא אי"ר מש"ה מומר
לגבי ממון - ומקום הבן עכו"ם הינו לגבי בן מתשון אלא בעכו"ם ממון
אבל לאורה לגבי שלמו כי בן ישראל ודאים אל כל מה שתלוי - ולשון
אבל בלא הוא תשר הדרית ממון ובל איסרא בלא הוא משל
לא נשים בפינו שלו ישר את המלחמה דבמומר ליתן לו הדרית
בלבד ~~לא~~ ישראל ובולים שמחשבו בעכו"ם ממון (ובעכו"ם לו הבי איסור)
הן הבי ומי בגדר הלימוד לרשע ומות בלא איסור לן מה
שמבשלים אותם - אבל להבריחו לעבוד איסור בפינו לשלוח הדרית
בין בעצמן ידעם הבתי אל נמנע הדרית הבמה אין לזו
שלא בת שבריחו לעבוד אל איסור ומבשר לשלוחו הדרית הבמה
ספר בלשון איסרא לבלות ~~לבלות~~ מומר הדרית

דעצבשיות

מי על שור כלי ריבית

מעין בקלות ראות

לז

סי' קס"ה סק"ג הדלה באדם שבמלוה וכל לקבל המלה מ"מ הלה אסור ליתן לשל ריבית ברמאנא דיתן לבריבית, ולאורה קשה לפמש הרמ"א בהגה סדי אז בבריבית ברבנן הלוה אינו אחר אלא משלם לפני אחר ולכן אין איסורא בלא משיכה - אבל מבוא אסור לתרה ליתן לשל ריבית, (2) כיון דמותר להמלוה לקבלו - ולאורה אל יקבלו המלוה, אלא שיתנו הלוה לשל ריבית לא יחוד המלוה על שלא איסור בהיא הוי אנוס המותר לקבל (1) ולאורה המקום בהמלוה אינו אחר על שלא איסור, גם הלוה אינו אחר על לפני אחר בלאורה לא מהשל - ואבל מבוא אסור לפי האמת ליתן לשל ריבית.

ובקה כאיתי מי נבון הבמ"ג באות סי' שכה סק כ"ד בא"ז שכתב בלא אל מהשל תרש ושטה אחר על לפני אחר - בארבע מיקום הני מיקום אל - ולאורה תרש ושטה שאושן אירה בלאו מקרי אנוס ומ"מ מקרי מהשל לגבן. גם לולי מ"ל של הסרמ"ג אפ"ל בהכא גבר מאנוס בל הבמות אל בלאורה על בת הינו מאכילתו שאנו מאושר ומשמשת נבה גם הוי כמו סופר של שיאר בלאורה על בת משם הינו שלאורה על לאו בלפני אחר תינן מנם באדם שמו וכל לסמוך על מ"מ מקרי מהשל - ובי' אפ"ל בל"מ אנוס ולא שונה כמו בי' אפ"ל בגבם אנוס שאמרו מר הלה ונשאת הרש בראשה הרה - ובי' אפ"ל בגבם אנוס מקרי רק המקום בלא הוי לאסקי אבתא כל בי' מקום לאסקי אבתא

[ל הי' ליבמות הרמ"ג נבה סוס' קפ"ה שיאר בל אופן מאפשר לבלוי עבר לא אנוס (4) ובא מקרי שונה ושמר שם בי' איסורא בלפני אחר בבול לאסקי אבתא שבתא אינו מאושר - וכן הבא בשול לאסקי אבתא שנתן לשל ריבית ומקרי שונה ולא אנוס שלא הלוה בתות בעת סי' קס סק ל שכתב כתן נפ - וכתב בתקרי שונה לא - אבל יש לדבות מ מקום שם כל מם שאלה יד אבל בלא בי' ממון הלוה ולאורה הגם מקרי אנוס בלא הגם לאסקי אבתא - ובלבד לשמוש בקמרות סי' כלל נשנה

באיסור בבבנן לא מאושר אינם יאחרו שם הקנאה מבוא אחר על לפני

(1) יש לו לפי מה שכתב בספר המלות לרבינו ליב נ"ם בל נ"ן דבה ונתן במקום על נתנת המכשול אחרי שלא נכשל אבל כו אל אפשר באו ובוק

(2) לו בספר המלות לרבינו נ"ן דבול אחוד הבשמן בפשטא לי אל א מקרי הלכן ליב נאר לי לתפי אבל אל אחר אל לפני אחר - אבל הגם בל"ל כמוכן

(3) וכמו בקשה בבור שלו בל בית הלה מקרי בשור בל מבוא ולב

(4) לפשטא בלל ובבא נ"ש לי בול לפשטא שנתן לשל ריבית - ולא כמו נבה נבן נאנס

אך ופשר מאיר דגם בנבחן שמוגה כמשנה – ד"ה – וז"ל באופן כ"א אמר מ"ינשין בהקף
ואותו שלפני דאינו, דאינו לבמר לבלתם לימן של ריבית, בשלם
[redacted] בטעם שבמלתם ומל לקבלו כרגע בטל"ג מעל בארמאי מין בלתם אחרת
איסור ענין של ריבית ובלתם אי נימא [redacted] שבו מותר לבלתם
לימן של ריבית שנה יבו' אסור לבמלתם לקבלו ממנו בשנו אשנש
שנים של ריבית ושנה יאסר לבלתם לימן של ריבית משנה
לא בשלמי אחר – נמצא בשביבת לימן של ריבית יבדוק מיד אחר
לימן של ריבית ושנה אינו לבתיר ברבן משר בתר בסמיל
בין לדבר אחר – ולכן אין לבשאבר עיש

סוף ס"ב אבוטרופס – מקור בן שם בגמרא דבי רשב"ם – ובי' אינו לבטלמן
מאיר בלשטר המרבי, לא רק אל בי' הבלוגה דל"ד ובין אבל בי' בבלמשאבל
בילק נשנו באות בתרי קרוב לשבר ובחוק מבפסוב – ואת אבל בלשטר
המרבי, ובטרך לשל להמקבל שבר טרתם בנ"ש בטל"ג סי' נ"ב – אבל אי
בטל"ג שבר נתבו באתשונים בפסקים בלו בבמרבי ומאחר אל"ב לתן ל
שבר טרתם

---

(5) מהמוב"ר ובאינו דבי' אינו אל בלמ סאו מל בלי שמלם שקבל ל' לבשר בשבל שבקבי אנם
ולו בלבל שול בבבבם עיש ובאר

(3) בהשך מהמוב"ר א – אבשר לבמרי מקרי שבנן ול טל"ג בסות סי' נ"ב בבשבנא ל'
בלבלי יש לאמנת של בובאת בלל בן מ"מ אבבר אל לבלן אחר

סי' קס"ג - תוך סק"ג - אינו מוקן לזקוק שפיון בלוגו כלל בט"ו וכלל מביא שיטת תלי בדיטה בתל שיור - ולבורה נגל שאין בגלגל כי כן שיור ברוטה מסרטו או משמש ואוקי דיש לתקור בחשבה של נתי אחיק אל גם קוד על תל ברוטה או לא - בגל בחשבה של נתי קוד רק על ברוטה - אב"ל בפשטות בלוגו ענין של תל שיור בחשבה לא שייך ושאפה גדולה סי"ז תבל סק"ג - ואכ"ל לשטה בסרטון שיש קבל מלבה בגוש אל גם בשטה לאוכם בלוגו כמו ד"ג - וא ניחא שיש חשבה של נתי על תל ברוטה - אב מצוי מקרי תל שיור, ומכ"ה קשה בכמו בכולו דלגמו מתוכה לפחות משל עשה בותי

כ"ה סק"ג - אינו מוקן לזקוק בלגו שאמרו הוכשל לגל אל שמטו - כיון בשולם כי הברכה שכל מצ"ל שיאמרו לגל מלגל מצוק - אל תוך אוכל (ל' לקט בלגם שיכשק בחשבה הברכה) ואלל בכל בספק כמו לגם לגם שלבד המנ"ל סי' ל' שבופן אחן לגם סדרת הכ"מ ולא דבדי המנ"ל - בכל משבשי הכ"מ מבחר שמתיכן לבחור משל כמוד אכיכל אכ"ל בבדר מסוכל ואב מבוד כופן שב בבגל הר הכרמל שבגם - בחתמת כיבוד לא נכנס הבשר מסוכל הבשר ובכשל בכל בדר מסוכל ומכן כיבוד כמו קבקר לכנן שיבוד תוך ושבוכל בכיבוד עלה - אלא בשאר בשר בקר שיבוד בגל ובכנס לבשר ובכשל ובלי בדר מסוכל מקרי אחבות לכנן כיבוד ומחמת עשה בכיבוד לא בקר מבלל אחבות שיבוד מאמר בשר - וכל משבו שאינו שכל כי שיבוד בלגם קובל לכבשל בבשר דבשר מסוכל - ערב"ה מוכא מבאכן בחטל שכל אינל ובכשל הבדר המסוכל נחשב כמבל שיבוכן - ומכינן מנ"ל כ"ל בדבל בחשל עשה בכיבוד אינל ובכשל אמר - ויש שיבוד לל כל בשר מסוכל ובכנס בחוב סי' קל"ג אמר בגמי מחמל תוך אכיכל מחטלל בכשר מחכיכל חשל עשה בכיבוד ולא בחבבות של סק"ג שעשה בגל בחוכל חשב לל בחמל לפכרוד - תובבל בקופה בכל בגיכל אבל מה נגל בחטלל אחן ובכנס לל בחמל בכמה - ובכי כן לל בחמל ומל נגל בכ בחמס ולא בסמוך של סק"ג טן ובכל בפשטה ל' לחבבת בכ הכרמל בכיבוד שאני אולל אפל בגל ניחא שכל ובכשל הבדר המסוכל ובכי שכל לחמי שבר לא הסכבר קבלן אכיכל לל

מה שמתבטאים אותם לפלוס - בסמנונים ל אל המלים ומשור בשם מסוים לומתם
וסלתם יתברכים לפלוס אינו ניתן ע"ל לאו של המלים בשלשם מי שמיך כיון
שמעולם יקיר הכיסדר מתן ומהנו יהי את פלס ומאזן ול סבו בין מיומב בשמה
ביסוד אינו יכבאל אשיל ומכל נמשך שאריסל בתנין את בריאת מאזן בסרמן
תוך בשל לו אישרת לך אל נפסד לו אחר ובוק - ועדין אינו מוקן הלב
סמן שכל יפו מתוכיל האולמ"ל

בהיינו שבדקי הדור לא יהי ביטוי השכלה של הדע מעולם כת הנשים. ועל לא
יהי שום תביעה של בדקיות למה לא הובאתו הדור ולא יהי נתפסים בעון הדור
נמצא לפי הנל שיש לנו מצוה בדבים לבטות שבקרוב ממש ובכה לגאלה שלמה.
ובאמת מלבד לה בבר נלו לנו הבותינו כל כיבד מתקיימים ממש כל דברי חכל אורות
ע"ד בתנך ד"משיחא. ובודאי במלבד כלה עלול שבמצנה אתנו יכל לבבינו את כל
הגולה לכל כבותם ומצינו בגמ' סבה ד' שתורת חסד נקבא תורה לשמה. ויש לדע דהרי
במשנה תנן כלומר תורה לשמה צוכה לדברים הרבה. ול דהבונה דר' תורה לשמה
שלה כבנה היותר גדול דברי תנו בגבר כולם לה האופן יותר טוב להוריד הבשפה של הגדוסה
בגולה ובדי הנא צוכה לכל הקדושה שנגרמת של יבו. אבל עוד יתכן שבתורתנו לשמה יבריל
המיחל של כל הגולה לכל כבות ומ"ל יכבה הגולה כולו לבואמ משות בבקנו ואין לך תסד
גדול מלה. אפשר הברכת בתיבה ותתימה טובה לק, ולכל בני ביתך דמו"ש, ולכל בני המשפחה דמו"ש. שנת
גאולה וישועה לכל בית ישראל

נ.ש.ב מוהרב מנו אברהם מרדכי הכהן

Rabbi Y. Mei Cantor
10 Emes Lane
Spring Valley
MONSEY, NEW YORK 10952

הרב יעקב מאיר כהן
ירושלים
רח' אמת 10
ת.ד. מ.ל.

הרב דרב אלעזר בפלוגות תשלו

לכ"ת שם הגר הרב יוסף מאיר פלמן

שלו"ב וברכה! קבלת מכתבך וז"ל אסור אם יחר הכפ"ל לבדקה במכתבי הקודם הקשתי ממן
למסור נא להבחור ירמיאל פרסר שהקלתי ממנו משות שלח לבדקה והייתי דין לאמר מתנו
אחרי לה מדין לא שמשו.

כמה שבמכתבת לחדש פרוש המשנה דאורח לא יתקרת הלי הל התכבוד אבל לא ל שלית
הינוקת סתמת הדברים לא מורה כן ובפרט מצי הרמ"ם פב דתרומות דפקדים קודם דיני שלחות
בתרומה ומרכ סתם דברים לא יתקרת. והדמיון לאשה יש לחלק דאי"ת אין מוקל חיוב
על הגילוי והנה כן רשות אבל מ"מ המעשה שהיא עושה הוא מלאה שלמה משאב בעשה
עצמו מעשה המלאה לא הוה מלאה שלמה [שהרי אשה לא מצי להוציא איש בלבד בר חיובא לא
מהני לה טעשה מלאה (אבל המדרש שריא לא שיר המלאה מקודם בלא דרכן לדיני חובות] ולכן מלאתה אינה
סעוה ברכה. ובאמת הדין דמלאות סעונות ברכה יש לע"ן אולם לה רק חובת הבלה על מ
שעושה המלאה אבל לה אין בתפלא דהמלאה דאשה נעשית מלאה לגבי ברכה אבל לה
והנה במשנה [תרומות] ותרומות ובגד מבין דהיא אנוס על הברכה [מכש מדבר ואינו שומע]
למה לא יתרומו לעשות המלאה [לא חייב הברכה] יה"ר אנוס [אבל מאשה דאין לחייב אלא לדי אנוס
ונ דמס דלהו דין בהמלאה דסעונה ברכה. וסמוכים לה מד הרוש מברכות [מיהו כס דב
דלא היתה הברכה [אלא היתה מוכרחת המלאה של הפרשת תרומה ובא דאינו מברך משום דאין
שלא ברכון והנה מנה יהי מברך משום שלה דין בה מלאה. ומשמע עוד דהדין דברכון
שהה למה [שהי הדין מהות דלא מנון שהחוב רק מברכון אינו מברך ומחתה שלה
דין בהמלאה דסעונה בלבה אלה ובלי ש בשלות עוזה סעונה ברכה. ומ"ש כס תלב בד
הקן יעקב סק"ג שכ מבורש דשלית אסר לשמוע לה ברכה אפ"ר כשעשה בתורת
שלוחות [כיונתן בלב ד דאוס של ראמת דין דאינו לגבי מהבמה אל דן מלאה בראמלה רק מל
בדבר הרוצה לעשה ומצוה לשמוע ומי] ובנוסח להקשה בלה כנ"ל מו אבה מ
אסיר דבעה דבריא המקשי דין דין מתקן לה שאינו שומע המלה. ועוד דמה קושיא לו יש
לתרץ דאי"ת הין לו בעיה אלא שהין שאלים בלשון מלא יכול לאשתמש עמוה לתנון סוגר
ומוך דלא בדלות ממש יתכן ברכה אם מכסה עצמו בשבר כמדיר דרי שאולן כן יתמ
כיה"ר במדרה [שבת לב] (יש לדון באי דאיתא שם כמן דמה אינו בלות מכסה עצמו בבגדו
[אבל המכסה לא יא מבר בקש] אם מפתחים דבעצם ש חוטה יהיר נגלה בלות מישה שאל
מדבר עם בעלן אל מקום אלא אל מש אל בלמד כמן בלות הן אבל מוקמו בזמה הי שבר
לילבר במשל הוא שנים אם בתלמד בלאל לא הי שיר לילבר]

שאמתי דבר נתמד הנוגע עיקרית הוא הלבה. דסוגיה הוא בפתים כל מבואר שם מה ז
פדין קדשים מהני בנבר והפ"ל נמד לל לה לעבר סברת המה. ופרש דאבר בדין מלאה
ולא מהני בנבר. ושמעתי [מהרב ודהה דמרמטובסקי אלשון פה יבמה קמנ"ל] דל דשאלה לה תלוי
במה"ר ורל ד כפ"ל הוה אל משיבה לה מיב רש"י לפרש דבנין כפ"ל יפין מתן
הכפ"ל נקה לן ומוכח מנה דלה. פדין הקדשת מדין בנין כפ"ל ואב לדיבי הוי נבר אין
לו בנין כפ"ל דנהמעל מעמיתן ומתלא אין בדין בדין לנבר. אל לרל בדין קדשת
אינו מדין בנין כפ"ל ומוד בנבר מהני כפ"ל לתרץ [ולרבי ובלי מהני בדין לנבר.
ובלבת אמרתי לתרץ לה מי מה שראיתי מבבר [כס תורת מיבל] ביאור בדי רש"י לתרץ קושית
הגי דל יפין הדיל מהקדש ופ דלפין מבין וקמה לן" דא"ל מה דנפקא הבקדש
ונהפס לל הכפ"ל אין לתרץ אל מנה דמוקל שהרי "הנה התפל מוכה בנין כפ"ל. ולפ"ז אפיר
דאל אם לא מהני הנין כפ"ל לנבר לא נעשית שלא מה הדבין יוקל לבקדש קדשת
הקדש. [ומפרי דאשר בדין ל"ל ודאי הוה מלאה ונבון בזה ד הפ"ל ומ"ל] אל"ל ד"ל אריכות לדעת
אם בדין מהני להפקיע הקדש כל בנין להדיוט. ומצ"

	CHECKS LIST SINGLY	DOLLARS	CENTS
1	Therefore		
2	הסתכל ב סולם		
3	שולחן לא כל כך טוב		
4	מעיר כל כך		
5	לא נמצאים כל כך		
6			
7	כסף מדיף		
8	ובמה מצנו אזנו שלפני כי		
9	שמעון מאמר כסף		
10	מכיוון לו בקר מאוד מאוד		
11	לתן ביד נמאמר עשה		
12	יקר, כסף מסוים מקום מאוד		
13	בלשון הכנס לשון ירחל		
14	אולי רשום כסף בקר יראה		
15	ושרו ובר כפרים אלה		
16	כמו בקבר לתן מעולם חוב		
17	כל כסף מסוים לתן ביום		
18	הכסף מסוים ישמע יוסף		
19	בנמאמר כיוון לו נקים		
	TOTAL		

ENTER TOTAL ON THE FRONT OF THIS TICKET

קס - ט"ז סק ג - יש לה לשמוע בדמוי דמה אז בלשה אינו יכול לעשות שלא לעשות
בשלמה בדיעבד ועל אופנו בלשה בלו מנו שלא לשנו אם ואז כיון בשלמה
ועל לקיל שלא שלא לשלב עניים לא מתקן - אבל אפשר אפשר
לשלה לעשות אבל בלשה טרדה בשבה אול נגר בלשה לעשות
לשל נדרי לשה יבא אסור לשלה לקל בשו מה הוא בשל
הוצרא של בעלה בנו בוז באמצעות אין בלשה עושה איסר ואל
יאסר לשלה לקל שם אסר לשלה לעשות - ואב אינו לנו
לשאר לשה לעשות - ובנמצא לשה אשר בעבר סמוך בר אלה
אל נשה בדינו לקל לשבשר הבקה - ואב אבל לשמוש
הבשמים הוא שבר סק בר בבמצבל שלה אומר אל לשנו אם
אב לו בשל אוכר בלשה אל לשנו. אבל - וכמו מאמר בדר
המבר אל בדעבר אל בר מבשב - ומנו לשמשב לשנו אל
(בר בר בשם יוסף) אינו בשיב נאמנים והיא הוא אינו בשמשב
לא לשנו לשאר ושמשב אל נבשל אי אל בשיב בשב בשלמה בלבד
ואבי נמצא שאינו בומב לשנו בשו דו אל שאומר מר בלשה
מה נמצא בא אל אל אשים בבל שאומב שלא לסמוך שאני
נמן לשל בדר ומו בשל אבל אל לשנו אם הב הבשים

קס - מבר בשוב בלנו מה שאלו לא מבר בדר בין בשו מלה אל - מאמבר
בלו אל נאמר בלנו מה שאלו לא בל מאמנו בשלה בל אלו
לא בו בדר ואל בנובר בלבשב תשב נבדר ובה בבן

שנה שבר בדר בין בב ובן בין בב בחוב קס ס"ג - אל יש
לשאר אל מבר בחוב בנמצאו בלנו סק ג בשבב בשבן בדר בלנו
אל אל בל שאומב בשב ובבר בדר בבולה בב בדר בנבלו
שאינו בנשבו בבר אל מאמר בנבבר אל בר מלה

ע"ה בדר מבר קס סד בל לשמר בלבבן בבו בול בבר מאל בנו
בבב מאמנו - ולשמשב אבל מאמן בנבל בבנו אבב אל לו בול בבר
מבל בנו בבב מאמנו - בבב מאמנו בבו נבב בר מבבבר
בבר ובבו בל בבבר - ומב אל נבר בבבר לא נבו מבלו בבו
בבל נבשמן בבלו בבר בבבר בבבר בל בב מבו מבל בבל אובר
מבבבר בבל בב נבשו אל לבבר נבלו אל לבבר - ואל בבב בל
בבבבל בבר בבן מלה ואבב בבבבר מבו מלה

(2) אבל באמת המאמר כולו שמו מן ה לא לשון הלאום וכך גם מנין האדם הלשון משפ ונגש

קו מאד המשפט בגוף הלשון הלאומי דרך על הדרום פלוגה בנגב הדרת תשעון כאל
הימין הדרומי הדרום - דאר הי אלמלי בשביל המשפט סדר אלו הנושא
הלאומי תשמעל רק אל הי דרך - ואולי אבל בגוף המדבר הלשון שלך לא
שפ טרמו כמוש הלב סק לי מאין מלאקו על הלב מו שו מלבב לו בסקיים
בהלאמי.

קטע - הנה הוא קל מאוד בלשון שלך שמעון על המלכות - ואולי אבל בשאר
מאמר בדוק לו נכנס לרשת יונתן אבל בגל נכנס לרשת שר לו נקטן
בלול - בשמעון ל אל לא יכלה לשרוד דוד המלוך לו ~~אשקן~~
ואשר יוכ בתשת דרכיה - ונשו כונה במחמר בקוב לו
נכנס לרשתל - וקם משב המשרה משפ שלל הדרל האלוהים
שם יכין אנו מוסן לתלב

ודר מוד

קטע טל - סק - ל בחוב ודשר בזה - נאלל אבל בשבו אדרי שמוב
הסדרה - וכיון שמל שלה לל מכם מוסב הקרוב לשפ - משאב כנוסן
מדת כיון ללו יבא הבשר ופרי בגלל מקרי מלכם ל דבוא
סלב - ושלה אסוק - וכן הבור של הנל אדרי שרוב לבנוב
ינ משלה הלו יבא הבשר מקרי מלכם - לל מלנו מוכר בגלל סלב

קטע - הטוב הדבר שמר המלה בגל אנו שלאנו בכל משבר ל
בינם - ל הדרושם ודשלב - לל בעדה אמה - בגל אדרי הדבנם ובדוטלם
הבלם שלב לשון מבור לל הטלדם - ואל משו הבינם דוש ל
אל הבנים הנו בשם הנמכם ל המלמוב בסוכל בטוש בגנ
זל הלה משבול לשם בבדמלה (1) אדרי המטדל המטלל - ואל
סדנם בסוכן בלומם לשון מוא אשר המוא כמו שמו הבינ
מלבר בשמי הטל בסבר הסבם בשלב הי מוא ~~בשם~~ ובלם
משל טשון בגנ הי בכל אסר בשבל הי שמנם יבל
וכל הבינם הבל הנו שלל בסוכן בוש לל על הי אלמ
נטר אלא שם טרמם - אל הלמה לל השמם הבדנו מ
רק המוא ולל הבלמם ובשלם אמבי הבקטל - ובנם
עם שבדנל הלבי נמ הי לבמה מבשר לבסל לבי
בנל כמל אמר בלבי הלל ל

(1) אל לבשם לא מ מלשון הדמם שמור רק הבנם ומנם
מבר הנמר ומנם - בלשנם אבלי הנמר הלמם מוכלם ובלשלם בנם
ואולם הנמנם הנמנם יבל מטל הלבן גל מנו מבור ובלשלם

מה קרה אתך ולא רוצה משכאלים

קרוב לבן סיק ואי-אפשר לי בשעה בפשוט קשה לתן מ שפר מעלה
לא ~~בשום~~ לו איפה לן במעמד - ובוא לפקשר מעיפות
בלשעה בהיה כך כי בין לקמ מיג ולשעה בשאו לו כלי אל מושב
לתפל ל בוא עדין אז ומעל

(1) ובכר בן כי שש כיש ~~בש~~ רש לו דרכאו אל מיגד הכרמן
ונתפש לשלו נתפס הכרוטלת רק המקר - ואכל אוכ לשמ"ש
בטל סיק לו בלו מקרו המעמד

(1) בעצם מדובר כאן בזה שיש שלשה

הנהה

אם אכפת מישהו - משהו בעלות אל אדם באמצעות הדרכה - ואלו באמת בדרכה שלא
מושג אלה לבעלות הדרכה: אין משהו כן מצד יורב - ואלו אפל בשבן באמצע הבו
המרת שלחות - והאמת אין לאדם שום קיום בעצמו מ - ועל מנת אלה סיב ו שקרה
בכל ~~ה~~ הלב ול שלא לדבר ועל הבקול מבקשה שבוכה מעשות שלא ול אל
לדבר - ואלו בעצם מ שמדבר אלה הדרכה תורה (1) אלה בכמו הדרכה ושל ואל
אל אינו מדבר כלל אל שמר במי - ועל הדרה שני יחל ומקלה כאל - ויש לו אל לעשות מעשה
אין הדרה כלו יש לו סדרות אל ~~בעלות~~ בעולם מעשה קנין ע עקר הלסק - שהוא הבשרל אל
מעשה קנין - והעלמן כאן הל עקר - והו ל. דנין פ הדרה בעלות עשה הל מחר אל הל מה
לדבר נעקל בנינו - ולשונם נפש לאחר בשלל אל ול ומעשה מ. בעצמו הל
ועל נעדות דין סק ל שמעלה דין שני חלוט ולדו אשן בשלמן

אל, כשל בנינו נפר טמוע הדברי - ואחר כמה מטרה כל הו מאת ובנינו נפרד ואחר קנין
בנינו כל אל מטרה אל כל - משהו קל שלא יום הדוש הבאר מטרה משבנר
אל, כשל קנין אל כל - מי שטרה תשר לעלות - לחובה כונה לדבר מסמן בנתשת אשה בלו סר
ומינו בבנין בעבר שוד מנוע אינו תשר לעלות משלב כל מטרה אל כל - ותרגל קבר לשם
לסבון בעבר ובמ קלא דרא (2) לפי אבל בשר בחל ול מאות הדעת בעמל מפרשל
בבנין הבל מהדאקול אחר משקיר בשל מטרה (2) ועל בקשר בחל בעבר. כל בבר באמת
בשן אל משקיר - ובל כל הוכתם מנחות ול בבנין בחו בדר מטרה ובדבר המקול אמר אשר מדין
מטרה ול חל דרך בנין - ושלב בחשוב בול בחל בשן ומר בחקומות בקשה ישתו פרי המאת
אלפל - בבנין לשפל כמו ישתה פרי אלה הקול שובלו - בנפל ערד מנו המלה
(2) בחמו בנ.בו בחבו בנו מן משקיר בשל מטרה מנחות בדקר בוכב בנפל בעבר בדבר לשקיר
(3) ובמ מלא מנ.
אל דר אנכל - הל הוצל ובדיר לשלא בסדרל בסעה בסתר כל קבלם, ~~הקבל~~ הדבקר בדרים
לשלל בר שהו אל אב אמרו בבו בקבלם ואל משוע לו תקר דשמר בלשם
ולאחרב בל שסודרל בלבו לו תשמון הלב - ול אמרו נעב סי קלו אות ו
אלת כב ובדשו בש אבם נשב - ול דלב ובב קבר ובדבלו בנבם מבנל מבר, תיבר בשלקר אלו
ובשלת הבלו בתשת לא טרבר בלב בבל טרבו לשבו בבלו ול בשלקל אבר
בבר בל תשר בבל ולא הובבר לשל תשקר בבל - ובשב בבל בין בבו בב
תשר אב בבר בבר לבל בו בב בבר של מבן תשרר ול מבו תרבר
בבב שבר בתשר ובל מבל בבו בבל בבל תשר בבל אל בלו
ותשר תשר בב בתשר מב ול בב תרבר בבל לשלל - ובבב של בבמ
סבר בבל בו תשר בבל ובבשן בבמ בבו תשר ול בשו טבבם בתשר מב
ולשטמ בל בתשמן תרבר בבל לו בו מלשל - בב תרבר מבקר
בשל מטרה אבל ישמן תרבר אל בל תשר לטבבל

מג' הנה הנוש בקשה על רש"י - במקרה אינו קולה מלשון קלות על מנת בדעת, ואינו קיים בכל המלשון
בקר על מנת שיקבלו שכרם את המלשון - ומרהיבה לשון משמר בכל הקובץ הנו כמו
סתרה מן הדין - ומאוף בהרשו אירו דאמרה בלילה ומסיפו אירו דאורה חלפון - ואין קושיה
כלל משל במקרה אינו קולה משמר כל אופן - אך אם לא לשכיח בסופו אירו על המלשון
כי אם לא אירו אלא המלאכה לא מוכח במקרה זה חלפון - ולשונם משמר מינו בסדר
לומר בלעדי אלמן כל בסדר אלא לעני מלשון הוי מדבר

מד': רש"י לחומר - אלא בסברת רש"י בשורש בין איסור ובין הוא אינו לשאינו (לא מקום יהיו בין
ובמרגיל ס' כו') ומה בקרבנות נשמרים בדרך כשו מבוא תרומות המקדש ואל מה
בעצל שיך אונאה - אל לפיכ אמרה במבוא לתין בדרוש מסרתיה משורת הדיסיון - ובשונה
נתן יודע כשאינו מקבלו - ואולי אבל דאינו בשלם מפרשת לשון רש"י שלא הוי
בהמה בשכל מלשון הדינים נשר - משמר בדרגא אינו כן - ואולי שורר רש"י
בעלוק בסלא אלו לא הוא מבשרא אי הוי הוכרו - בדיוק בסבא בין בשני
תרל ורשיה הוי מרגיל אלו בלרוק בשבא הוי בסי בשני תשר ימים - ואם בעצל
ול לשרר בסבא ומשה מאריכין בדרוש דאיסרל - ובדין דר"מ ובדין בשבשה פי' רש"י בנתן
לו בנים נשר - בשינו אלא נתן לו בנים נשר מתן שלקח לשר בן - אבל
אמר אל ים לו כי בנים כלל [בתקוה בתי לו בנים נשר לפרנסתו]
① ונשאר בשלם שכל לקיל לו מלאת בשבשה ובא בלוא בקיבוש
בגיל אירו אדשיר שנבנה רש"י מוש בתקום של שפוטא מכלל
בלתשא דאיסרל אל בלוה לוש לו גלל
② ובלשנה על בתאירו שבשה בגל בשבשה פרי הו מאל נתן לו בינך נם
מתנר תומש עלו - ובדין אונאה בין שבלא דאיסרל טרלל יש כל
בדינים כלל

מ"ג: הרי שר לו הר על בתיבלא מד הוי אכל לבה - בגנו בתן לבה בלה סבר בלבל טרלו רבלל
ומאוה תשן כלל לבה הוא בבא טבל אבו מבשבא - ואל בשבר בין בדיבלו מאר
רבה בשבשו פרו - ובו בשבשא בבורר ומלינו לתבל טלבל רש"י לבל
ושל נתנו בבורב יש לבל אתם פרי ומה לבני פרי מפרי לבנו ולו הוי אמרו
בסרשי - אך אל בדינו תוא לבו אשר בשאו בוגר בלבני בהבה פרי מא
לתן הבל פרי יל אשר טרלו

מ"ד: על בלבו ובאלת בלבנו מבשר בתם שר - בל בל רש"י בנל בבל ומשר הר
הבאבל - ובל הבאלת בבל טר בל לבנו על פרו ולו פרו אלרלו
ומשה לא בינל על טרל

~~על - לשורם בשר על הלש ומו הבל מאר הר בל מבני מאל לולבה~~
~~בל ואר בל בפרו בבא בלש לל שרר נשר בשבר על~~
~~מלרבר ולא לו בבר מאל בדשיר הרשר הרשר שלרם~~

אי נשים נשים אמן הקול השלישי

מה מצות - אבל בנקיון אל איסורא בלא משך הוא משל שמשגל במלים
בטוב כנגד המוקם הנשמה בשבת משפט ב"ס והסכים כשהוא כלה אל - ומה
אבל בנקיון אל הראשון סודם בשביל משל משגל - אבל גם אמן בטל
שיש איסור בשגל אמו בגויה איסור בלא מלקות - רק בדברים
אל שלמה שבלה ס"ד שלבנה בגויה אסורה בלבנו אחר אחרת
ישראל - אבל יש לשמוע בקטן עדיף - ובכתב גם משא בעמות - ואולי
כשהשר לצמות בשל שאין בקבוצות בין שלו לשאלה במקום אי
בגילה לא אסורה - אל בשאור לכם הרשל אל איסור מה שלמה משמע
ל"ל. לעיל - מה הפסל בשם במלאכה - יש לו הבן בגויה בל מה ונל יאמר
נכש זמר ואעבור עמך - בלעורה גם אל לא בשם במלאכה (5)
סוגי. מה שקשה המשנה אי בשמן בגויה איסורא בלא משך רק בשם אל בלשם
אי מותר מוכן בשם איסור בשבת אל במלאכה - אבל - בשאלה מה בלא משך
בין איסורא בשמשל מה בכל לשמשל שקצת בל שאיסורא לעשיה
המלאכה נעבד בלשם גם לשמשה

סוגי לפי מה שהי בלבנו נשים אל אל יושבים משמנים בשם אשון נשים
בגויה בלשם - אל ראשון אינו מין בגויה אל אל הוי נכרים אינו בשם
לון מן אל המשרים והמשמר - לו מן אל הוי בגויה בגויה ר' לוין והראשון
בסוף הוי לון מה איסורו דאורייתא - אי הוי אחשון בשבת משמש הם אל אחר
הקלות בשל בנשים אל בל מה אל - כמו שם בגויה אינו עיר הוא בלשם הם
בסוף מה אינו אל הוי הבדיר [מלוכה משנה ובור - ושמיני] בשם בלשם האמר
מעשה בר' לוין הקלות בכל בסוף הם מבשל של לשם אל הם סוגי
סוגי אין ל - אבל הם מה מנין שהוא אסור אל הקלות בדבר (12) אחרון ל
סוגי. יש לו ראשון ל בשם אל ראשון בר אל ל לוין - ואל לאו אשר מלאשין
~~בקשר בל בשם אמר לבנו נמצא בלא לבנו אל ל לוין~~ (1)
סוגי. מה אל אין אין - ובנו בקאמר - בו שלא נמצא בשבת אל בל אל ישבים
~~המלאכה מה שלשמן נשים אל בל מלאכה~~
(1) ובנים לשלה בהם אל אם בנשים הראשון משמש אל בדבר ל בשם
(5) לו בדבר המשרים (ט"ו) שהוא בשמשה בשמשה המשמש בלו אל אשר בשל
(6) לשבוע בל לשובה מעשה בלבה (10) אל נמצא שקשה בעיות בה הלשם
ובדבר יש לשקשה אל אל אשר משרים בשל בשמשל הנשים ~~בהקלות~~
בעבר משמשים לו אשר אל מה בדבר - אל בדבר בקבר הקלות בשל
הנו בדבר בעורה - וב בבנו הנו הקל ומה שבנו הבתר משרת בשל
(8) ואל אל מה אשר הקלות בכל בסוף אות אל בשלה הם בלאות בדבר
מנוש אל אל משמשים שור בלם בעולה מפני בשם במלאכה בנו הקלון של

אולם לא בדיוק מעני בשם המלאכי - לא נשאר בלה מלבדו בקשר מנכש אמי אין
(10) שלב שבשם הבאר רבים הלכו ובוכים בשלא הון בקרקע רבלל כך
הוי מתפרנסים

(12) ואפילו בשביל סיבה בהגיה מעט שם ל אינו נשן ובלל - וכמו כל שאר
המשנה לא מתנם מתקול אם שאין לשון שלם בהול שרי ומשם
בשביל בלי בספר קיבל כך אלא - ולפי בפרק לבתוך במשל
בשביל מה לא - יסוד הבגדה. שם בפרי הרב הדיוט
בכל - ומנו המשנה בלל אין אין אין אין - ואפילו בכל אין
אין יש אין של אם קלים אל אין מוכח אבל בלו בדיר
בלשם שם של אם - ומה שלם הגדל בשל בדיר כמו אמר דבר האמר
~~בלתי הקנה אין בכם~~ - ומהם דבר אל אין אין אם שאלה בקר הם סומם
לא בקנים כמו נשל בלבל לשאלה בלשם בשבל לשבו בל שאר מינים
לא בהנה לא בהנה - אלא בל בהנל הבלים שמשלם בו כמה, ומה בקר בשבו
ואין יתחבר בלשון בלי

~~סוד אל לבוד - ושאלה הלל לבקה לאם בשמאן אמרם לא הם אלה אלו - בשלבוש~~
~~אלו בלו מאשם אין לעבם בשלו נים בשאל~~ (5)

בוד. אשר כי בשבר ~~בלבל אשר~~ לא בל מעשה אשל עבור שבאן
ותיר הלאלים ושאלה עב אירי הבוכן שאר בל - בבלל מה בל בלים
תים אלים - אל אין אבן בשתים אלים הבו בשם ואין בם נשם לי
ואלי אשל לשאל הבאן ~~אשל~~ אבנים לבם אל בל. בל סנבשים בלו בשים
בל בבנים הבבן לבשלו בשאלה בבקבן אשם בשבו - ולפי
ובשר אשר בשבל אשבים בשאלה בבלים בשבן מעשה בלו אם אין עבור
שבו - ובלים ומלי בלבל בלבל אבלים הלבלים - אל בשל בשלו
(5) ולבנים הבלבן בו בר בטרם בשבם אל לו אם נים אשם בלו
~~אשל בלבל לבלן סמוכן אלו אשן בבל בלבל לבלן בלבל שלו יבל~~
~~מעשה לבקר~~

לאו בר בל בלים - אם שבקים אשל ה לשאשה בשם בל לפי אם
שבשם לשבם בלבל אלבל אל לפי אבקנים בלבל אלו אלו בלים בל
בל מעשים לשאשה לל בל - אם אם אם בם מעשה מאשה אם אשבל
מבלל בלו אלו שבם בל בבלל מעשה אל ובם - ואל בבלם אל אבבל
הבן בלו מאשם בם בל ולו אשם בבלם אל בל אלו אלו בבל אין
אבן אבלת המנע שבו אל בבו לו אלמן אל אלו בבל
הבלל - לאובם הבל לו בשבר בל אלם מבלבלים בבלם לבתבל ובבלם
הבר בל אלבן - ואם שבל הבלם מעשה אשם - בין שבנבל

לא שייך לומר עם אלו שייך הלשון המשפט ואת לומר
דאור שיטת הבוב - ל דבר שאינו - ואפילו שנפו מופרטו מאחר אנשים - בשעה אינם מינו
בעל עצם לומר שם ניתן בתשובה בדיינים - ועל בינתיהם היו שאל המשלה
לא אור הלאור ונשאר הבורר בתוך בתשלם עצם הלוים בני אבל ורק
שאל סדר לפני נשלם תשיב לך ענו

כאן לו מן נדר לו שאל כל - לחוסם לפי מה שנדר קבלה בלבי מנו אלוים לומר
למיקל לאורר בפה בלבי אינו כפל הוא לשאל אחרת כפל - שני אבן בקנין
גם בתוך דרושה עלמו בתוך בפני מלך ומדומה מפני אי ביאת אל הלא
אין מאדר כפל לפ המקום - ואולי בכפו ומתק בנו בפני שאינו בעיקר מחוק
נלמד מהא שאל תשלום כפ

כאן על מה שנעשה המנהג קנין לא התינוק בארמון בשאר בקפיצה בשעה
בפנים - ובקשה ולא מאי מעשה בפס - הפסל בפנו בק לאחר בלומן
משקלו - בלון בלאדר משל מיסוף מאמן אל בפשר לתיפה ממון - אלא
בשני אינו מבש בדבר בתשלם - בפנים המובר או בתשיבם
לא ישפר ראון - ושבאלו אלי בתשו ממון - שאל בפס מקום קיים
בשלמים בני מאחר - ושם בתוה שבאם בשאלו בתשה הוא לא אבל
בממונם על בתשים ואדון שיך לו כלל ובפו מן שבאם
סגר. משב בפלה קנין - בנמו לא יאמר קל. בחומר לפלה מחומר
ובפו - בחומרים לא כלל בפ בפס. בלון לשלמים מלא מי אחר
אל בפשר בפ בקנין בשו מאחר בחשר בבנו אל מעבר אלו ומה
מאחר סופר שם בלמדי שקנה בדרך - וב מם לקנין מאשר מאד אל
בלמדו מחמם ביב אופל לא הוא שמי ממון בבעלים קיים אל מ
סגר בפנים - לאשם בא מנים סגר בלמדה לא בשל בגלל שאר בשה
ובל נשל לא מבד לם - אבל שאר בעקר בל אחרים מאו בדבר
שבר מבדה באחרים מי מד מפני, אלו מעד הבדק בפי לבבו בקבל
ולא בבדק

לאם הל מחדיל בו בל ובל - אלו מפסד לאם בפנו לפחות הפס הוא
סת בשאר בדבר לאחר מם הבו בק לפחות נם אינו נמס בדבר
בחל מבי - אל אבל בכל מן שפנו בחל בחל אינו נמס לפחות בין מדבר
לעבר ובק לאחר מם ומן משב בכל בנו בל ל נשל מלא בדבר בפר
דבר בל לא - שאם אובל בל מפלין אלו מבואר בפס - ובנים אם הבנו
בל לבבו סמוך לאחר בכל מפנפר שנעשה בל לא שבדר לן - בבן לא
לשם בשל בל אל בפו בדבר בו בשאם יש אם מחם לוק

ס"ר רש"י פוטרין המן לא ומלוות - הרי הוא כלוה ~~ביד כשו~~ אינו לוה אלא
~~אינו כן בהלוה שאשה ויורש יכן הלוה אמר יוצא~~

ס"ר. מאי דעדיף בשטר נקט לה שאינו בשטר כיון דאמרי בשלמא מלוה ולוה אי
נקט דשטרות שפיר ~~הלוה~~ ביד מלוה

סב. דבני בשל גרוש מקיים מיגו לו בפני בלא מיגו שאין מוציאין
המלוה מיד סל כמשה מלוה לו דאמר הלוה ~~אמר~~ השלים לו אחר
ס"ר דיבא בלא ולוה - ל אינו נכס קלא סלקי ~~אמר~~ דבקי המו מאנלי כשר
מלוה בני לא - לוה. ולפיכ אינו מוגן בכשלון לעי המלוה שאינו בנכסות
ממון לא הלוה נכסי אלא היורש - דיין בלאמן לו המשל לדבו שלא
נשאר ממון לשלם

ס"ר. רש"י דבנכסי - שלא נאמר לפי כיון - לבעלים נמי אינו מגיע
רק הראשון - יקבל לשלם כמה מה שאמר בלא דבנכסי מלוה - בשלא
לוה שלא ~~ב~~ כל

ס"ר: בשלמא רש"י - ~~ל~~ דבנכסי אין מאמינין פו"ר. בזמנין שאין עושין פירות
שפרמו לתקון ואין מן לו ~~ומאמינין~~ ויקבל על הדין ס"ב בלמלוה פירו המשפטי
ולין - ופרמאן דמלוה, ומסי על מ בשבע אדרי בלאמא בלו מלקי
ודין קשה שפ"ר פי טעמא דלו הוי לו שלא בזמנין שאין עושין פירות
ומכל קי דאמרא בלמלוה, אבל בלו ולכן הקשה הפ. - ואוקי דשו
ס"ב, דבה משפטי פי ודין קלי אמו לוקח פירות ומעור לו פ"ר שלא
הרסין בזמנין בלו עשה פרי - הגבה הדין על טעמא בלו קלי בה
דרבי אבי הוא לא קלי אמו דהי ומא אינו לו - נקט הוא
דבלי המבר בשלמא המשפטי מפרש לשלמא רש"י בשפטי ולקי פי
לו [כמה מקשי ס"ב בטעמא בשפטי בלו מסקינן שלא בלו קלי
דבר ולו קלי הוי לו - וכמה מקשי סר; בשל בטעמא בשפטי בשו
אם שלא בזמנין בלקין משאר אל דבר הוי לו אינ בלו קלי - נמצא
בשפטי בשה הוי אדר שלא בלו קלי ובזמנין בלו ערב פירות
ואלו יש לחור בראשי - בלו קלי בשה אינ בזמנין בלו ערב הוי אל
אמ לו ערב הוי אלו לו בלמה הוי לו כמו שבדיר לו הגיע -
ובנקס דבר אינ בלו קלי כיון ~~בלמה~~ בשו דבאי פירות - ובמנו
לו פ"ר דבבא שלו אל הפירות סמוכה בשו הוי לו אל
בשה כיון בלו מוכרח שבו בדבר ובבו לו פ"ר שאל פירות לשל
דבר הלו אל - בלבל בלו לבוכן מתוך שמעמא שבלה שאל
פירות לשל דבר בלבלשי שלל בשו סמר אלו הוי פירות

ובנים נשואים בדעת בעצמם כי בלו קל לא הפרשו בפלגים אבל ,ומדינא
אין סומכים על הבלו קל- ובימינו בעצמו פירי מקרי לב כלי- ושאמר
משל כיון במקומא ובא פירות ולו כו' כלי כלב
ובנים חיים אלו מקר המשפחה ו' כו' לב משל בפרי בלתים - ובימינו
באפשר בסדרה לו קל משלי כי המלא אל הבלתים לו ויפרד
לך - ונמו בעצם סדרה בדינא ובין בהבלתה לו ויפרד לך - אבל
במכר שם משאין הסדרה לו קל שפא לא בן של אל [ובנים
ו' ימא שפ"ו מפרש שבדינו אפיק פירי כי המשפחה בשעה
הבולב הנהו הבלא אל בפשטא - ואל ו' ימא בפלגים על הבלב
לך משל בעצמם את ונמו לו כו' מכר - כמו אמרתא בלו אשר
מכר אליו בפ] ובנים בא-כו בלו מלקי, שלו בקרקע בפרי
אב אליו בפרינא [לא"ל מה שקר שם המאה יש המאה אל בפר
בשל מפם המאה אלה בפרינא ונם מוכח מסוגים סדר בסדר בפרי
אל - ונשי בסודר בלו מלקי מוכר לעשו נמו אליו בפ' פ"ג, ובכ
ר"פ) יש לו בן מכר ~~בהבלב מלו~~ ובמש המאה יש לם קבל בעין
לבריבם - ובמכר מקלין בלא לל - ומאה סודר בדינא בפרי אל
ופרשי משל בעמנין בעין אשם פרות - וכה בלו כו' בפ"
מרה בלו קל אבל משל בשאמא בלו מלקי, בשר בקל
בלל ~~משל~~ מפר בדינא בלו מלקי, ובן בלוב בא"ש שבא
שלא בדינא פ"ג, ~~בלב~~ בלאבא בלו מלקי, מפר קל לפ"
ובו' בן לש - ולפ"ג מלמל בל בקשר בפלאבא בלו מלקי, בין
בפרי מכר מרבין בין בלו כו' קבלב מובכה - משלב בשאמא מלקי,
ובנים בלוב בפשטא סדר, שלא שלא בפ' בפרינא פ"ג אינו
בקבל ומאומם מלב - בכל בסדינא ובשי כו' בלו בשם
ונם בן בלוב בפרינא מקלין בשם בק בדשו
לבריבם - אבל משפחה בשם אמרתא בלו מלקי
בשיר קל בשר בדבר מפקין אליו בפרינא,
~~סדר בלו בלמו - לשל בשו בלא בל לאמר לשרים אשר לשר אלו בלוב בו לו~~
~~בן בפשטא סדר בלא יש לו כיון בבאוב לובל בבבוב לבו בלו לשל בשם~~

(1) ומה נשאר בפנים? שאפשר ש לא נעשה כל הפסקה וזו ירדנו ~~[illegible]~~ לדיון קיים

סדר: אחרי הורדת ~~[illegible]~~ רק משפטים בין בשל הוא ש לא אם
בלי ~~[illegible]~~ כמו בדיוק בשלב - ובלי הוא רק סדר. אבל אי אפשר
לא לעשות לתן אז עדיף - ואיך הכל לא אם לקשר אפי באמצע
רק משפטים ריש לא אחרי - ואת בשביל אותו ~~[illegible]~~ אז
ראשון - ואי אפי רגיש לא לקבל לשפוך אם בשת כמו כמו לגי:
ורק בשביל רק שאמת שיש לא שנעשה הו אומר לא אנחנו - אבל הכל
מוכרח שיש לא חלק בעצם מקום - אבל אבל בגם אין מוסר ובאמת
הפסיקה בעצם במנהג הוא ראשון המשך - ומה בלי משל. בשר
הינו משלב בלוי כאיפה הוא לנו / ומה הו הוכרח רק - ומה
בלי לנו רגיל בחלק שם לא אבל שקרה סוגר בין בחלק משפטים
נעשה כאיסור שר משלון כי הפסיקה - או אבל במשל האוכל
קטע סך ג בגלל הקונה בשר לגרש - שיש לו חלק - ובין
בגלל בשר אבו לא מה שאין לא מנין בלי איסור לא
רק שיש לא לגלות הפסיקה הנו לא סוף שר שלוש - אבל
הרשם בגלל לא מה שיש לא הו משל הפסיקה ומנין משפטים
בגלל יש לא לא משל ~~[illegible]~~ אבל בגלל הוא סודר בשפטים
סודר ביד לא לא משל. ובגלל הו רק לשלב הקושי מעור לא משל
הפסיקה אל שר שלוש - הו בעצם מאחר בש לא משל. רק בגלל
לא בקרים - ובגלל אשר לשלוש בסך בלב סר ג קטע סר ג
בפסיקה משל. רק כמה שיש לא ובגלל בראש בגלל סר ד - ובגלוי
כמשל. בתוך קטע סך ג - אבל בגלל בגלל בגלל קטע סך ה
בשר אבל לא אם בגלל בגלל ואין משל לא בין בחשש בשר מקומו ואם ו
לא טמא בשר ונגיע בגלוי בגלל קטע סך ג ואבל בגלל הו סודר
בהקיצ ומאחר בגלל לא הוכרח בגלל בעצם בשר חוץ בגלל הפסיקה
הו לא הוא לא ולשלא הוא סוף אבו יש לא מאל לא פרק לא בשר משל לא
(2) שר רב לא בגלל שיש לא הקבלה משרים בלי בעצם בשר אלמנה
משל אין לא רמה לקנות בין בלי משל בגלל אין קולב כמו כלי
לא שיש לא

משר בתוך קטע סך ו אחרי אין בשרץ כי בעצם אוכל אבל
בלבד רמב"ם - משר הו בשר מלחמה ומשר

סדר: מה לקח - אז הוא מתמנה הוא בשר הוא לא בעצם בשר אבל לשון בשר משר
בעצם רק בשר ומשל אבל אבל בגלל בגלל בעצם כל הפסיקה - לא הוא
לא מה ~~[illegible]~~ ומשל בלבד ~~[illegible]~~ בשר - ואם אבל הוא משל

סד: אם שקשה בקטן, הרי על המשכיל אלו כמשכילו ה' סעיף כשלך קטן סק ג בלומן
לפסק כאשר אל שם אלקים מאת ויל מהו בשלמו ה. באמרו כמשכ הראן נגד
קרוא סק ד' - ואל כמה המשכיל כל אדי שלרו ומגיע אל מלפ' ראן לא
ובאל מולם כיון בקטן משאדיר.

סג. ושמסק ואל דמה הרש - ואלו אפשר לאדר קבל בן בפס אורחל תנ כלי ה' - שלאר
בפירוש תיטין קבלו כסאה כסאה הנן אלו הבלולים הי' לו אותו דיות
עם דבר אלו משלי רק בדרינו בבאמר סגי אלו הי' לו מנו אלל לו
הבלולים - ונשו סדרת הלל קפ"ד סק ג בדרינו סאה ומלים ומל
מאמר ל"ל דיר מאדר לו - ובקפ מלבד בלון מ' שפרר סודר רק
בנימא דבר מקר בנשמ. רק לו מתיר תיטין ולו לו מתיר מן - אבל
המשפר דבלי. בים ראשון קבל סדרא של אלו - ~~אלו~~ ובין
בלון נשפ אל לעמי. ל המשפר לו אשר בבלולים - אל נשפ
בקבל אל אדין שנכל לעמ אלו - מיטי קבלו בלאבלו ובאבלו
בבשאומים כמו ומהאדי פלי ל מל ומדר בלון לעמי - ראלו בל לבלון

סד. דיריר מה לשאר - יש לו מפל מלת מה לפונר דברס לבדא שסעפ
בלון נים לעשפ לעמ המל - ואוק קשת הרשלו בלעפ דיריר
יש כון שקבלם מו ששלל יוד בפירר - ואבל בתלמר בבאמלם
הי בבלבל הי מדר רק לו הפר בדרר נעפ מלפ ובו
בגבב אל שנשו אנפ ~~אל~~ שנבפפ ~~לא~~ אלו אנפ מן בבלבל
הי ראשו ברשפ כן הי בלבל מפ אלו בבל מנפ / מלל שכל
לסמק אלו אנפ מן - והבו הי בל אבר בבל דיבו לשאר לבלולים
ולי לומר בנלמ לשמי מי אמפ בבון בלאבר הי מפ-לקמו
המבר מפ הנפ לבאר אלל אלל שאל נעפ בלים לשבר-
ובבא סודר בלבשר אלל אבר - ובקפ הריר שנעפ מלן בבא
בלפ הנמרר קל"ב אר ב' בבריר הוא בבלבל נמ שלב
לאלו ל כל אלו נשבר בשו הלולים אול לאמ שנשבר שב בבר לאל
ולו בבל לקרא דיריר ומבמל אנשל בלבל בבסק אל סק
שמן בשון שם בב הלולים ובבו לשאר הלולים

סה. יש לו לפ' הלוס בלבן בבלבל מנר אבר דיריר מנאמר לפ - מוך בב אלו לא מ' בבלבל שמפר
סו. אבל יש לו לשאל המל בלבבא בלבבא בין דיריר אבר משנמן אב מנו בבלבן שמנר
דיריר הי לו בן לסק לעמ - ומוך מנו בלבם לא לבלבן - ובאל לעמ
בשמנו סודל בשמנו בבלבל בבלבם אי בבלבם ובלבם בלבלים בל
לו בבל דיריר מאל מפ בשמן לבקל - ולמ מלבנר מנבן בל - ולא
לבלבר בבלבן לעמ מלבנר בשו דיריר - אל בלבן בנמבר מבקר לבן בבלבן

(2) ולאורך זה אי אפשר מאמר שקשה על דרך הדרשה מדרש - על הקשרות הדרך שלום (רבי

12 3 6 9

בפלוס מ"ג - ומאמר זה מאוד רע ינאי ~~[illegible]~~ לפרוש לך דבר - לא יפה שפ"ר הינו
פירוש - ולאחר אנו מאמר לבלי [illegible] בפלוס מאיתי קפריס נמ' מאיפה במשפטים כולל
נתן לך מאיר - אלא מפני כי מאיר יפה מוצא לפנים לך
בפלוס מ"ט - במנחים תפילות - יש לך דבר אחר ומקום רשי לא ~~[illegible]~~ מאור לא מנחים
תפילות ולא דבר אחר מ"ט מ"ז במשפטים סדרת מלון בקצר דאלהי לפיכך רש"י
לא מאיר ולשיב הו' לשון לקרות תפילות - לא דא' מפרשים מ"ק ל"ד ~~[illegible]~~ ל' ולא
שור ריב אדרבה מ"ק מ"ד לא משמש במנחים תפילות

מ"ד - הוא באינו מאיר לפרוש. לא מיר ~~[illegible]~~ בבבא מציעא ~~[illegible]~~ אם
לשלוח בפלוס ובפלוס - מן - מ"ב - ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ מלוה לו בכן לפרוש
מ"ד, ~~[illegible]~~ אינו באמת אמר רבן - אלא אלא בשביל שמשם בשם שאמר רב
אינו כהן הינו דין נפרש נלמד מלא סדר הדיבור הוא אינו מלא נמלים
הדרך - ואינו הינו בהות מנה אל בלבנו לנו

מ"ב אלא מה טעם אולה - מוש מאשמה - בא הנשמה סדרתן בפרק מקום לו
בוש בעמנו מ"ב מה בשלו - ובכל לפרוש מכן אלא בשלו לקח הפרות
ומשון אל מאשרין אל הנפש שאינו הנה לא בלבד לדבר מה - בבקר
לפרות יש לו לו ומשון קנין אל מאוד הנפש יש לו קנין על שותה מן - ומה
הרי הו בעמנו שסודרים שאינו מקרי בשלו נוש אל מוצא לחנם לו
אבל בנכון שהא לעולם ואינו לו אבו לשמשנו לא אבל, מאי כאבר נטר מלא
בשר לפרות שיש לאמר בלי ובכם הנשמה בבקר לפרות אל אינם ופו
ט מאי אחרינא דמשמע - ומאי כמה בעצמו אל בבאים מה שינו אולה לפרות
בלא אנו לקח אחר מה שקנה מאי בעצמו - אבל (ולפ"ל אנו מוכח בעמנו
בבקר בפרק הו אל אל בקר לפרות) אל לשונם קשה בנשוא בכן, הנשמה
שמש בקר לפרות [ל' רל"ל] ולאחרים כמה אנו קונים בקרקע לנשמה הר
פרי - לא אנו שמשנו ל' ביות אל אדם בהשגיח אינם מה והבינו
בדרך פרק בעמנו אל אמר מלא בלבן נבנים אלהו נאמר ואינו נשמה
לא הנה נבר אל שור שראה בהם בפרק אמרתי אל אינו קונים בקר לפרות
ולפ"ל מאכל קשה בהשגה בנשוא הבן בקר לפרות הנה שלא
ולפ"ל אבל כמו בפר הרוקח ובלבן מ"ב אדם בפרק ונבנים הם לנו לא
נשוא לא מבן בכל לקנות בבקר לפרות [illegible] בהם בלבן בקר לפרות
אלא מדבר הוא בבשר אל אל בנשוא בקר לפרות

(1) ואלו אבל בנשוא יותר מזה נשוא הנשמה בבקר נפש כשלבם
מ"ב, ל' ביות שור מל חיב ובכם מבשר בקר בפסק רק מים ואין מלבל אין
מבן לחיב - בשביל מומנו לפך אם בעבר הדרך חלבות ולב כל בהמה בקר
הוא אל אל מבן בקר הדרך - ומשום הנשמה בם מבו בחלב בין מאמר בבבא

① שיר שנות שלא מו לנו אות מ שלו בכתב בתוך מאגן לשבעתן אדני הלל
בקיאי הלעגו

~~לתמוך~~ לתמוך מעט - ואולי אפשר בלי שום ספק יש ל - בקיאי בעצמן מעט יצא ומני
קול דבר - אולם לשיב לא הו בלי בתחלת מעט - בשמו מלבד בכפר מעט
ישר כיון ס' נ' - רבה אלו גם לא - אינו מפן לקיל קושטא דבלך מוכח משמע
נפשיה ~~באמשיות דמאוקי שאות~~ דפוסק לא בקדוש היו הלל הו מאוכ
מלשון ~~ודבר שאינו שלו~~ - לא בלבד ~~ל~~ דאחרת במושב
לב מפני שמוע דבר - לאמרה לשאת הלל בשמו אלו אפי' הלל בקיאי לעגו
קול שם לא לא הבשר ① ולשטות הרמבן קול שם רק לא לו ישמע
הפרות - ודאי דלא הוי בתשובתו הלכתא בוא בתחל לקמן ע'
ולשיטת הכלל - לו דבוק נקט מפני שמוע דבר באפי דקלו אבר
נשמע דבריו לו - ונלא שבר לו אמרכן מן אלא לקמן לא בפרט
מדלא קסו כשל ושל בפשט) לא לומר בוא הלל בל לשמו נשמ
בלבו אמרה אמרה קבלו לא ושבו אלו משה נקט לשון בדבר
לב- ובלם בלבו בתחל אבי הלל בדבר לאמר לנו - ואלו אמר
לא בתחל - לא דאבר תל שם בשמו לא לו לא בבשם אבר
לא בלבד ובשמו בלבו לא בשמו לא בתחל בבבו אבר אלו
אלו לא - אבל לשיטת בלשון מדלא בשבו בבר מאמרו אלו
לא אמרו - לא בתחל בשבו בבר מאמרו אבל לא לא בו דשלו מאמרו - ולשיטת
הראשונים בשבו בבר מאמרו אבל לא בו לא בשמו אבשם בתחל
בלבו בבר שבקשה ומוע אמרה לשבר מאן בבמו ומצוי נבר
שעוסקים לא ל לא בבלבלם ומוכם לבוכל לא - ולאורה הל
נמר בבלבלם בבסיקר - ובל עבין לשבר בבלבלם
לב נמר בתחל בתשובתו בלבל בבשם הר נבעלו - אדם בלבו מוכם שלבשם לא
לא בל בתם ומאלו בר בבלבו ולו שבר מאן דבמר בתחל בל לבן לב בבלבו
מבפי לבלבו לא לבל בבקר - בלבלם בלבלם בבלבל לבלבן מבלבן מבלבן
שלבל לבל לבבן לבל לבלבל בבלבל בבלבל לבלבלן עד שבלבל לבלבל מאן
לא לבל רא -
לב אלו לו לשבר לא בבלבל - לבלבם בלבם לבלבלם - בבלבל בלבל
לבלבן לבלבל ובלבל לבלבל לא לבלבל לא בבלבל
שלבל בבלבלם בבלבל בבלבל לבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
לבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
לבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
לבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
לבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל

ופעם שבר הדרה"מ דבריהם תשב אדרבה דיבר האדם אל בני בשר ודם
ובשם אם אמר כמו שהי' מצוה לבני ה' המלאכים ובמו שאמרו
שאלו יהי' בפלגי מבול - אבל אל מלאכים בשר ודם כמו אמרה - * וכמו
דיבר בדברי אל הקדמוני שלו - ובזה אבל בהם בשלמה יעקב דמות
משיח אינו ידע דבריו כמו שהם אלו בסקינן בהדי ובזרה
בלון ר"ישמעאל אלעזר מאלון דבריו
סבו יש לה לפי דבריו מקרא מאחר אל שבעל ובאל אבוהל דבר אל מקרי
* ושמו בשמו אל לו ל דבריו בה-
סה: אל מאבדל אל לי דבריו בה - יל בל אבוהו דבריו מה אחר נשר
ונשמו בפי מוכרה לשלש מאון תבירו ורשם לשלש ל - אל בפי
בל בשר בל בשמן לשלש לו ל משמש הקדקד, ואל נעמת הקדקד
אינו בשרו אלף נשר ואל עשרו אמר בשלש ובדבר מאקרת
בדבר בשרו בשמר שמו בשלש אל
בו, מאל קמל - מאמר בפל - אינו מאון מקל בשמו לאל בה בשלמה בשרו שמש
דבאמו ובפו שלו לבמש בל מקלו שלו שבקר בתך דבו
בו, בבדבר שמה - ל בבו שמו שמרו לשלו לבמ לפ - ולפ אינו
מאון בסב בלבמו בבה בל בתר דבר בבן בבמנם נמשלו אל

כמו אנו קשה בלשון בארי המשנה הקדומה מלה הלכות שלומבך הנינו

(1) ושוב שבר הרוגלי בלא מה בלי בב אחד

לפי מנהג מבר - ע"ד ג' הרמב"ם - קיבל מה לו - ולאומה לשלוח הגלל לבית הדין באמצע ב' פרק
משנה הרשב"ם מן מלבל שבעת הלי לב הרמב"ם לפירות - הירות - ולאומה
מאד בתשיר מבר בקל לפירות דבסות הפרי - אבל כון באמצע אינו לי בסות
הפרי לא רק לי שלי משלה מותר - אבל עכ"ן אנו מוכן בלי משנה שיש לו
מן מלבל שבעת תשיר בבריה אי לו הפרה הרוגל ולאומה הלי נשקע אבל לשמן
בל מלקות לאומה הלי רק אל נושה הלאה ובא הפרה שרוגל סלא הלי שקוף
בשלב הריבל בארבר המבמן כמו מלו לבב פסק אבל הרגל אל נושה מבר
לו שלי אשרבר) שלי מבו קושיות הגלל בהלק מלבה לאמר לא הרי הלי בריה
(1) כון הבשר על הגלל לו בשלב בבלי הרי - ואבל בבאמת לאמר לא אין לו בסות
לבבות המות - אבל פובה הקדקד לאמר ולי הבבון נשמן בבריה של המשנה
הלו לאבר ונלי מות הלאה - אבל מה כון שאין לי בסות לבבות אלו
הקדקד ולו המות אולי בבל המשנה מקרי הבל בב לבב הרוגל ומבב ונמלק
מולי אבל בבגל סודר המשנה לי הבבון הלו הקנין מבון ולבבל נבא משבוטה
לשון הלאמות - הבל ארי תומב - יבב נובל שבל לבלו המולה של משמו לב
לאמר - מבל הבל בבלו בבלי לבבות הבל לבבות הלו לי שנושה לבבב שלו בב לבא
הלו לבלבו שלו

הלו תוב לו בשבל - ובתנ - אינו מובן לו לבב לי בבל לבל לבל הקדקד הבלו
ומקום מבב לבמן הבבב המשנה שלו בבבבה לבבו בבבבה - הלב לבבבה אל הבו מבב הבבל
לי אבי שבלו לבבבר לבבבב הלי בבל בבמשנה בלו נבבבה לי הבבבון הבל לב לבבבר
ובבל נבלבבלר הבבבר בבבבר בבבבן מובה של בבמשנה הבל מבבן לבבבב ומה לו תבב
מבב בבבלי בתוב מבבבבב בבבב הבבבה הבבבה הקבבה בבבה הבבבבה בבבל לו יבבבב
ובבבר מבבר בבמוב - אבל לבב בבב בבבב בבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבר בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה
בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה

ל מלאכות, ומשי ארכין, יכל לשטר המקח בדמי הלקח הלא בדמי מכר - וכל אינך
באומנין באמצע דבר המלכות לשטר לי יהיה אומנין דעקרי הלא מכר ולא הה
אל הלאה

63. סי' התלוקח דין אונסים אלו יבא מלאכות ומגדל - ולשורה הגל גב חשב בפירות הלו שלו. ופלג
אלף נמצא עטיל בדין אבל מקלם בגלגל הלו נשלם אלו גמר ומקנין ודן דלמה דאל
מלאכה מלאלה - בין שורד דלמה אלו אלה שקיעות הוי למתלה - ומגדל שלנו מוחם
הינן מגל שמרך שהקב אל שמן לו - ומגל של טעמה בגבול למחוג - ולא שמרין
דמגל מגל שמרך בשמשנו אל שמן לו - אם מכר מתלה. לעות מאלה בעונתם
אל. דלמה שלו לו ישל מגיעה לו חדרו אלו ה שלל מגלה - ולא כל הדין שלו
סדרה שמן אבל מלאה קדון - ומסמכו נכרא לו

64. סי' - הגל בחנו - לשטר הלם אלל אבל בלו סמכא בתי ומינן בלבו מגיעה בדר לו הנקרו ומגלה
לו הלו תורק מקה ובאו בדר שלבן אבל בין בלו מבוון לשל מלאה אלו הלו הלו נבדר מפלשי כמרים מחלה
64. סי' לו קשיא הבנא בדי דרי חומה הלו לב לו לל, יכל כמנו המלאות דמגין אל הפ' בשדה דר
מכ בר הונה שמרי כמנו בגבול דאדמון

65. דבי כאר - אבל בשמון לוקח אל אלם - בבי סודר דבה בר דר הונה בדלה מלאות
לו הד מגלה מלאכה וכל סבקן הו אלם הד אבל לבוש - בשלקן דר יב ובשטר
הדרך אל בבו בבל מאור ברק ובמ"ל המלאות בינבן דבינן דאמרת בבל
ובנם שם לסרשם בגלה דגשבנו - הינן בלבד שלומנו לשמע מדבה דר דר הונה
בלו הד דרי בבל

66. בתי בשי שבה מן טורת דם - לבושם מגיע בדשמות לא רק נשלל בינל בשר שם טרשם ומגל בבה
יבשה בדבינו מלבקן בבי דמשבנו בלן - בנלל בבגל מירו בשם טלון בלבו טרשם ומגל דר אשם

מעל שדה, פ"ה - דאין הנית / לאשלומי

מי רת רמ

וכשל אוכ רמ"ו

מי מונין שמונה ואז כלי קדירת פאורית, אין כאן כלי נשק קדרה באולי יתיקר אל תעשה והקשה חל מ"ל, בגד
אולי הל סעיל גב לו רשיו נשק קדרה (במשנה מנין בגל סעיל ילעיל לסתקה) ואולי מוכרת דפס
מה שלא נתנה בדרית באורית קדירה חמלל אלל במשלות ורשות הרמב"ן ואפל בפירו מוכפס שמוכן
לעיר אלל סלי דסולי אן מוכפל שמוכן רשות מלי כין בפלי טרגא מעוכ סלל רבנילל כין במוכפל לא רמ
מעכ ריבי אלל בשנילל הי טרגא לא אשר ריבא

אמם משל הכי באוכר סלי הרבנין משל בדמם מוקבין - אב קשה בגל כלל דכמה גב ובו
אוכר משל דרמם מוקבין - ואולי אבל בגמם רמם מוקבין בל מאלל פרי ומפו מוקבין דלדעו שאינו
מוכ ולשמעונ אבל בפרי לל בגנו בדמם מוקבין ודלדעו לל בגנו בדמם מוקבין ב"ק
סמם מיל [בגל בשלמנן ריש מוקבין דפולאר]

נשל מלוסק דרית ווארן ולפם הל"ס בגמ' ולא מ"ל מעכ בנמנל מאכ רק לשמסק לא מעשה דמוכ
ניו רקשה לל המתנו בדמקל הוקר לא רק משל שמו הוכל מקלם מקל בגמ רק-בב
ל לל דאלק פל הרמב"ן בגנן בכל מעכן רבמו

מם שקשה המפרשים ולל לל מעכ מ"ל מנין לאו ראמם
קשה שמוסכ המכ בחות משה קשה באולי בל בב בחות. משה [ולשלמות מ"ל]
הקשה לל לל מכ כוכבות מו, מכבר לל הכיולל מלי מגא בגמן בגיבו דרית בקרקע משל
בחות אמרן שלבכן קבו בדרית לל קרקע - לגל בגלבה קשה לל המל מגא בגמן דבו לשלמ
בלולות בכל ורבית קרקע אבר מבאורית ראמת קשה הילק שין לשמב מבל ואנגמם
ל מכל מן בכל שבו דרית בלולות בכל ורבית קרקע - אין דרבית בקרקע - ובנם מבבטל
לאולי מבמן בגבב בגיבו דרבית בקרקע לל בנמנכ מעכל מבלל ומו דרבית אלל בגל
דרית - ואולי אבשר לאבר אבל בסק בחוב קבל בבלבכן דרבית הנכבת ורבבב
בבלבן שמב לל דרבית - ומן כונת הבל בקרקע בקרקע לל הו דרבית הנכבת
לל לשר דרבית מבאב כבל בקרקע תשב שבר דרבן ולבנ מבמל קבשת
בבלבל - בכל הו מבכל אל בבלבן דרבית הנכבת - ובחות משה וקרקע רקבע
לל דרבו הנכב - (ולבנ אבל) מם שבקשבו אל ל בבאבל הו שבר דרבית
הנכב לו דרבו הבל) ובנם לבנ קשה מבל בבל בבל בקרקע בקרקע הו
בנו - ובל סל הו פרו - ואולי בכם נבבו הבל מם לבסק המל של ובבו
ושבל ובלל בבבל של ובל

ולבנ רבו לבלם בבכל וקרקע משבר דרבית כבל מבמל כם ובב מבמל קבשת
הבבל לל מל בבלבת מו, - וכל מלם בב הל אל מבל מלם ולם
ובנם אבל באובל בחות משה הו תבר ולבנ מבל קבשת בבלבת מבר בבבן
הבו באובל נבבב הבל מבל - בבכל הו מבבלבן גל אובל בחות משה [לל מל
בב הל אל שלבבב לבבר בבבבן מאובל בגל אובל לבבבב תבר לבב - ולבנ לבבבב
משה ראמת הו בבב אובל לל מבבבן כבל לבבבב בחות משה - לבבב לבבבב הקבר
בבלב נבבב הבל מאובל

הבונת הלל קבשבל בבבבן - ולבנ אבל בבבבב בבב אבר מקבו בקבר הבבב

(ב) על קושית האונו – אלמלא משום דינם דקיבל הדיינים אלא אינו מניחה הכל נמי כמודים אלו
אינו נאמר דינו בלילי שבת

על הפשוט – ומדוע על אומר ודבר אלמלא מקרי בלשון יחיד – והנם הם בתקיעה לדקדוק
~~הדינים~~ אין פירוש בדמי שיר כמו בלשון של קרקע ליש לפעמים אינם לן פירוש מאמר
~~כמו~~ ~~נמי~~ תשיר בקרקע אלא בא לו לדין קרקע – והנה בלשון מדבר בעמי הלשון
מדבר בדמי מין אדם שיק שמיר לתת שלשה קרקע – אין כל לשון
הלשון – מאחר דקבלו בדמי לכך נקבן אלו המאמר אל בעל מלאות הלשון הם הם קרקע
בן מאקבל מה כלי שעה שקשה על המשמש מהם אבל הבנין בקרקע – הוא הדין אלו ניי
שאתה אומר דמה כלי שאתה שאלון בדמי קרקע, ואלו שמעת מה כלי – בדמי קרקע
אל לדמי אל הכלי

בן על קושית ~~הדמה~~ ~~ל~~ שמה בראשי הטעמים – וכך נשאל תכ"ב מה כן – ומשאור בשמי הגה שם הבלבל
לו בשם אלו בכל לל – הינו שלב על איסור של איסור ואמון דבם ובלון אלמנ
מעם הבם – ואינה הגה הגה דעתם – והינו שהה הגמם שש – יוב של מותב דאסרון ואמון
שנקבל אל ואלה הוסל בלמ שלבים של מותב מ אל אל בקשה אל לל
אולם ומאז אם מאיר אשון הבלב – לוש לבמנים בה בגמל בם לו ה לובם
הגה לומם בלבוק לאוק ל לאון בשמי בגבם רק אלבמרות הלבה ומגה חבל שאבל
של מותב

14. בהנה ספר האמונות מון תג מ ל ל בשבעה הבשנה הם סומם בגאסר שבירות
ומומם לשל מנהם בשינו אלו לשל שבירות ולא הקשם בבור בבלול לעלה בם – עם
לשמר בשמר מלא מ"ל בגמם לשל מנהם לל אמנן ואין בם בין מבול
דגל – הם הל הם סומם בגמן

מ"ג
15. – עם בין – מרבינת לשון הגה משמע בשמי מימרו בגבלן, ואולם אמו אל לל מה הו לומר
על דרשו – בבמשומם שבונה שלו אשה בור סודרל שולמת דבריל – ולשם הין מומה בגב
בין רשע קאי על לל בבלק לל על אהבתם סול פה – אבתאנ – אל בתקל לשמע לאמן ולבמ"ם
אלו בין רשע – על דרשו מאמר בגינו מרוויר לגמן לגנל ולנבל לל.
(1) על מבמנו מם שבקנל מבמלו אקור לל
בהבנות דבן בלורל (5)

16. 17. על קושית המגיל מ"ה מאמר ומשל בבר הל מ"ל מלשון הלו בשמי מ מבן בינוב
ענינו לל בן מל אל אל הה הלבם לבאור + ולשמרם בל בבמרם לל הל ~~בלבם ולשל~~
~~בל קולל שמדבל אל לל – ולבולמם מומה מבקלמל בבלו מבל בינוב – ומל קולמנ~~
~~מבבל הנשנל אובנם בבבבל בבל הלו בבקל דבבם בהמנל שם ומב לבאור בבר~~
~~בבם – מל – מבבם בלבלו הבל ומנל מ"ל מבל לבלו בל בשמי לבב~~
בגמ"ם

18. מל מ"ל, על קושית ~~דבל~~
19. לבם הגמ"ם דבשו דבשו – משמע בבל הבל בלמנם של לבשמם הינו בלו אשה ובב

(5) ולא בלמיד הרשלא - ולא אז אין חידון לאדון לאדון לאדון הנשרף

קול עובדי מקרא בתלמידיהם - ובמה דלא כתב רבא סמ"ה שבמה בלמדין מקרא גם בלא אדם
מלין -

~~ולי, אם הנשרפים - כלומר - לא אחלן, הנה - ודנים לשון רמזים מאמר אחלן לדרוש מלמלן מנה בפרט~~
~~אולי מקרא אמנם [ובמה מאמר לך לבן, ובמה, אלו, ובמה הרשע אבוה לבקר לפגיע הלשמה לך]~~
~~בישראל בדרכון יוב [ובמה מקרא לך לבן, ובמה, אלו, ובמה הרשע אבוה לבקר לפגיע הלשמה לך]~~
~~מה מאמר לי: הרי בלמלא הרי לי בלבד חוד אלינו ראשון ראשון בלמלא בלבד הלקח הרי בו~~
לאו כלומר לשלמין - בדין בלמ"ד מאמר
לשון הנשרפים קשה מה בראשון דקא בודקי אלעזר-בר-יהודה הוי לאמר לשון - ומשו"ה: בשבועה לדרוש אחר, ומאי
לא לאמר לשון ובמה הנשרפים - שאר הנשרפים בשבועה ובמה אחר לא קאי רק על אלו דלא דאמר
ר"ל מאמר פרשה אחרונה לא אמר לשון אמר מה כראשון הנה מלמד - ומפ"ל אמר לשון ובמלא
אלו כלומר לשלמין - בדין בלמ"ד מאמר
לשון הנשרפים הקשה מה בראשון דקא בודקי אלעזר-בר-יהודה הוי לאמר לשון - ומשו"ה: בשבועה לדרוש אחר, ומאי
לא לאמר לשון ובמה הנשרפים - שאר הנשרפים בשבועה ובמה אחר לא קאי רק על אלו דלא דאמר
ר"ל מאמר פרשה אחרונה לא אמר לשון אמר מה כראשון הנה מלמד - ומפ"ל אמר לשון ובמלא
אלו כלומר לשלמין - בדין בלמ"ד מאמר
אלו

(1) דיני כישרון עדות שם

(1) אין לסמוך קושר מס' כנו גאלה וקידושין

31. יש לו - ואולי אפילו בלתי של דעתו מיקר בעבדן לא הפך פתוחין דהני [כמו שפירש רש"י על מגילה] לפי הדורות
בגדול שמנה ~~דמי שפרה הא~~ בפרטות מיקרי מה הקר סדרשו דרשיך אל בלים - ואולי שבקו
סדרת ~~הלכה~~ בקרבן פלים שם אפי' יש לו - בשיר לפי סדרשו בתוך הדר (1) שלא בפן אוכל מעכל
32. דסדרת רבי דמשכנות - הינו כיון בשמי ינכיתא וקמי עם נכנס ונגלה לו אסף ומה אם קיבל לבסוף
ואגלמו חנם אמרו שאול בלא היו קרוב לבסוף, דקלו שביר לו דבקות אמרו מעל בשם הדפס
33. דסדרת הרשן - בדמלה לו קנים התנלל ומה מאתו כיון שיש לו [דסדרת כמו אבל דלי
סי'] ומה מותר לא אין יש לו - אבל אין לו אבלה - אבל דאמרו דא לדבר קנים
תלין ומשלו אמרו מחלל בתמים על אין ומה כרך מלא זכלי אין לו מאסף
33. כשלי עושין אמנם - אינו מוקן בתלק מדי אל יש לו מעוות בעבדן בשיר שלרשין ואל אין לו
שור מוכה אדר בשוקל לו פורות מחלבן בשרך אל משוה בולפך דבר לשין סן מאוכל
34. גמל דשמלך - אלו כונה בשאבות יש מקלה דלמת הלקה לאוקים
35. לפי הבית סי' יש לו מעוה ~~שמ~~ אל מרשא בין בפבן - ולמנו דשור בות קלה סקר
בשרל מאל ומש מבלר ומכבו מל סכם לשמ אידר אלו (1) סי' 34
36. יש לו לפי המקנה שמכר לו בין נגמא ולבי קבל מדו אם קשה בלק מוכה לו לו אמר בא
אל לו יבלו - ואלמה שנמר
37. אם שלבלו האוד אל דמשבנא כל מלמר ישל בבבות קדקד אל מחזל בחלק
דם בפי - אמש בלם בבנין סוד בשו קנין בזנל הקדקד ולא בלי סודר בשו רק
בבבות אדם אלמה ולא לי דאמר בדם יל - ולבוקם קנשר בחלבו דבבות
בבלם הדר ~~ולא~~ בבות מרבם
38. לל קנשר בחלבו ס' כל סגדר מלי ומלוך - אלו יל מחלוך סדר בדבר ואל בחלבו קבל בין
ומל דבנים מחוסר אלבם - ומי סודר בבבל אבר בבנין לל בבם אחר ומדי בבלם מלם ונאמר
אל מאד בבל דבנל יש לו כל מם שלבמן לל
39. בבדמר בדבר נבר בחבר בחלק - בבאלן בו בדבר על בלבוס בלבם ובמאר
בדי בלבוס בלבם - ובדבר בשבלל בבבות בלבב בבל בחבר אל אבר לבבל ואל
לל בבל בבאר בבל ~~שמבבל~~ בבל מאל בבל לבמבן עד בבל בלבם לבם לל בבבל חלב בבל בבבל לל
בבבות
40. לשמר בבל לפי בבאל בחלב קנים בבל לל - בבל בבאר בלן לל אבל בבל בבבר - בלם לשמר
בי בבבל סודר בבבר מי שבבר בבל בבבר אל [אל בל לבמן עד ובחלק בבל בן]
ובקושר בבבל לבמן בבל בבל מבל מי שבבר מחבר בבבל בבל בבבל בבבל בבבל
ובבל שבבבל בבבל בבבבלבם - אלו מחבר בל בבבל שבבר ובבן בבל לל
(2) לשמר בבל ~~שלל~~ אמר בבל לל בבן
41. ~~בבל~~

41. בסדרת בבבבל בבבל בבבל ב

כלים של קדושת בית המקדש כמו המזבח קרוי כלי ואינו בטל לגבי לוח וצפוי
ולפיכך דמלאכת הסכין בלבד שבמקום נגיעת מזבח לחטאת פרה – אינו בטל בביטול
בלבד הוא דבעינן שיש לו תשמישו אינם מתיר לגבי

41 הקבלת מנחה

42 מדינא בתמשיל – אי בית אשכן – ונפקא לפי בכאן ובלי קושרת בגד הה כיון בגדיו בב
בלתם (בעקבים משלו מתר) וקרוב לשבר ביקרא – ומתוך מפסיד היינו דלולות
שאין לו הפסד מקבל – ב"ל לב ונקר – ועל ג' אלו אינו בגדיו בב פטיבה
לא נלו מותר – ~~אלא לפרשה~~ אלא בדבריו סברו קיים פרלב הפסד הוי
דאלה הפסד ישלם לו פי – (15)

43 דמתרת לו סר סי הי הדי מו לן לפרש הגפה – ביל בנפו בדיני הראשון בלו מטלין עקר
ומדעו אלשרא ~~המטלה~~ ~~בל אלא~~ ~~ספק דבדבר~~ אלא הראשון במטלין לא קיים בקל לפרות
השרה מקרי לה לב הפסק – ולפ"ז הה מוכח מהכא במטלין לו הראשון במטלין. הלכה
שאדר נוסו ולא אשאר אלשרא

(34) ל' גמל בב"ב – בלי – ולאחר קשה משוה בקשה ל"ג לו סרקן הו אשקה משרשת שמעש – ו מקרה
לל קושרת בגד כמו לו בשיעה בעקבי אלה כל אם לאמר
ולא הקבלת מנחה

46 דבאלה שלא לא אלה אלא בשרה הי סרקה בשיעה בשלב אחר הו בלא תשה נגל
אבל מה אסור בלא נגע מדרבנן מלאכתה – ולא משני לה מתרה – אבל לכן
נגל לה לא אמר לשתיה בכל הנגע – ואיק סודר בלא לב אחר אם לכן נגל
ותבשל סודרה בלא תשר אם הדרבנן – ומה אינו דבנן – ואיק דבנן מלאכתה

47 מתאחר משעה בעקר בעשה הלא משל בשר מבשל ולב דבלל לכן אינו – ולפיכך בל בשר
בלאה סי לעקר הינן בשר מבשל ע"ל של – ונקפ לפיכ הקושר מבי אי תאמר הו משל
בשר מבשל – ומן אינו בגמל הבלו – ובקפ דמשרש משרש שלשר לו הגרולה ולעשה
משרש בעשה הו לב מעשה מלאכתה ולפיכ קשה בעקרבן מוכח בכל סעיפ
של הבלה אינו אמר – ומן מבשר מוכרח ממשבע הינע בלעקר הו הבלה
הו הסרב של מבשל – ובלו לא. כל בעבר בשר הגרבן בלון לל. ודר
של דבר בשרנן משן – בלב מבשל ולפיכ אינ הלב – ~~ויש מלין הבלון בלב בקשה~~ – ולפיכ
הו בעשה דמשרבנא לשרה כו אינ בלה לב אבר פ. מ"ל לן בעשבנא אי – אלו הלב
בלב לעצמו יכל – ודמ מבדנן פלי – לעשה (לפ"ל מעשבנ) ולא נעבו בלבד
לשרה הגמל בל בעשבנא דמאנא אסור לאוכל משל בעיתנ בבקיאי בדבר משאר בלב מע בל
ולעצמ בקשר כאן הגמל בשר מאלי בלבד נטלב

47 – בעשה ביאור – אי בגמל לו שבתו בלבד שעשה מעבנא בדבר בשבב בל בעשה בדבר
בבדנן – ולפיכ אי נמצא בל בעשבנא לו משל בתשיב מבב אב דמתיב בלא הא מעבנא

ולא לבית הדין בארץ־ישראל. ועל כל פסיעותיו בארבע אמותיו הוא רק על הדין בגדנן ואי
אלא לא הדין בארץ־ישראל משום לא קלי – אלא מתוך לא־ל – והנה הוא באמת מצדדן
הנכיות ואמרה אלו הנכיות כל בשלו הנכיות בין בלבדו הרחוק מהפסוד לא תשיב
מרב לבקושרת סלה הדבריו בתשבה ושאר מנהל בשבקה ואמרת קלקול אינו מצוה ואיך
שבר המפסיד.

ולא ולהנה לברכת כל במעלת משום הוא באונן מפסיד מהו הרחוק דין נכיות אינו נכיות – ולשמשה
כל בארץ־ישראל לא הוי כלי דקלא הנכיות משום לא הוי דבר ובבקיון סב. בלא קל
ומבדרן אינו באונן מפסיד אם בין אפשר אחר הנכיות לא בנכיות
מתנו באבדה תשיב המקום הלה רמה שתלה לן ובשון המנהל הבאים כל מה שמתה נתן לו
דבריו בית הזה אלו רב אל מלכ

53 ? שיטת הדינו אפשר דבור בין בלבדו משבנות מסלקין לה ומתשבין – והנה מתלה בבדיוהמנה בכל מתשבנה אל לא נכיות
לא מבקינן מינו ולהתל מתמר הבינם וכל – שלר מהרמבן בסוד אלו שלקו לא לא – אלו ול שלקו לו אבלה בירור
, והנה בלבן הדבר לא דתלב בלק לאבא – בבדיני אפשר סוף אלו מתשבנן יסבר לא מתשבנן
ואפשר בלבד דנה בדיני אפשר סדר בכן בא אדר לשלה משלו בתיבי בדלת לא הוי אדיבת מתן
מלכו בן מתיל ומשלה אלו לבות הנה – והבר לא סוף בתוב תנו לשלם אב ול לבות ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ומתמו מינו קלב בסוי אדם הדבר ולו בסרבנן לשמה בבלו רק מתנין הדבר
הדבריו

, הם מבלקות אלה ודבר – אלו נימא סדרת אלה. הוי משל שנתן אחל מנה אבל לו בבלבל אלה והיו
אלל בנל הנה ואי נימא בבלל סדר בבלו מקו לו בנל בנלו לו סדר סדרבן בבלבנן
52 על קושת הנבאל על הנן – לן בבלי אלה שבדר ה' בדרבו קשתה בדרמן ולא דאתה אלה
בבא מלשלו דבש בדרבו – ומה שש כה לבלבה לומש שלינן לו בדרבו – אלו בבלדו
הדבלו הבדרבו ובבלב לבן לו הבשוי שלקא

53 הלכה בס"ה ל משבנה – והנה לבן מנין אלו לשלא הקלבה ס' בש סק אל ישל לה בבא בוקבו בלדמ
אלל בבא רק מבלן בבבלי בבבמי לא שוי – הלל ובבמו הלב דלק בבלשב שוי אבל בבא בבקבו הל
דקדקל – אלל הבש – לבשבו בבבן מבלו לו בלו שבה יובב מבלב אל לבבו
54 שם שבקבה המלאות על הבלבה מבבן על הבבא בבבבן אלה בב הבבבל
לבבבה בל לב בבלבי הבש שבבב לבבו בבבבי אן מובבן הבבבות לל
אבל סלו בב לו – ובבב הבל בבבבב מבבבו בבבבה הי הבבבל הבבבה שבבבה
לל סובה – ומבבבה בב אבן בבבבן בבבא מבבל אבל לבבבו בבן בב בבבו
בבבב הבב שבה לבבן
55 שם שבקבה בבבבן לל בבבבה מבבבה – לבבבו לבב בבבבבו הבבב בבבבבו אבבבב מבבל
מבבב מבבל בבבבל בבבבבל
56 בבבבן מבבל בבבבבה מבבב שבבבן לבבבה הבבבה מבבל ובבבב אבל יבבבו לל
הב בבבבבב מבבב אבל – ובבב בבבב בבבבבב אבל בבבבבב בבבבב
בבב הבבבה ובבבבו בבבבב אן לל אבל – ובבבב לל בבבבב אבל בבבבב בבבבב – אבל
בבבבבבה כל הבבבבה בבבבה לבבבן לבבבבן לבבבבה בבבבה לבבבבן
בבב שם שבקבה הבבבבה לל הבבבבה מבבבבה שבבבל לבבבבה בבבבב בבבבבב בבבבבב אבל בבבבבבו מבב
אבל בבבבבבו בבבבב – ובבבבבבבב בבבבבבבו בבבבבב

אדון - יש פוסק זמן - בארבעה פנים קנין לדבר יש לו לא עכשו - נותנים לאדם המשך לאדם
קנין מאורע בשל קנין [בגדר הבלק מפסח מלא, ודפרט לדעתי שפוסק כבלי ראיה שלא
משך נעלם במשכון לא קנה] ומבארין כל הלשון ומנין אגי - ולא ג' בשביל לא
לא עכשו דברים בדרכן בין באמצעות קנין לא - ונקנה מבוא מאן דאי לומר
קנין לא שכר וכמו כל סי - ואלא בקנין מ שכר לא אמנם אגי - כי לתן
הספר ובקבר בלקח (וכמו שלקח בעל סי, בדברים בדרכן לא עכשו כל לא
אלא לשכיר יקשה משנה לא כי כל סי, בדברים בדרכן לא עכשו כל לא
ומי שכי הבל - ואלא בכל אדם בשל נשאר הבלשה בלשון הבל - ומשנה דאין
לא הלי בדרך באורים - ונקנה ר לא לא סי: ומבדלה לשון כל: ולשכר נקנה משנה
מדבר - במשנה שלבדן לקנן מ שכר בדרכי שמשה - וכמה מבטל ג'. שמכו בעת
ולפי ל בסוגה כל הבל בקנין לא הבין לתן מ שכר - ולא אדם קנה סי בל
ג'ן: כל אין פוסקין - והפוסק ר לא תשמה לא יקבל - אולי כונה בראמה הי שכר קבוע
ר לא תשמה - ול הימים בלבד הדר משל בכל רק סבק נשלם כמו שכר בשם
קנה סק לא - אם אל בכל אשר נבל נשלם מקבל ישמה
ג' מי ר לא עכשו ר לא אדם - ולשונם מלבד בכל הבל ולא מה בדרכן לבנין
לא מ שכר - ובינו כמו שמה מ שכר בן בשל מ שכר לא כשנה
ג', שמה מ שכר בן נ - בלבד כל כל בן לא מתוכר שמל וכל כמו בתקל דמקום בלבד
מ שכר - אבל דמקום בלבד מ שכר מבין אם דופר בשל כמו לא אלי לשמה כמו
דשה בלא הבלו] ונקנה כמ תבל בשנה מתם אד שמה שלא אבל מביב בעת ג' לא
ואבל מ שכר - וכי אומר בדבר שאור אבל מ שכר ג' שכר לבשק לא עכשו
ובלבד בלמשם בין בשק עכר אבל מתם אד שכר לא עכשו בלבל לבל
מביב בעת ולבל מ שכר
ובשל מדבר בלא מ שכר דמאור ג' וכל ומשה בל בלבד שלבל
הבשר לא בלבל - ומשם אבל ג' - בלבל הבשר - ונקנה לתן בשל
בדבר הל מבין לא - לא לא עכשו - אבל דאבר בלא עשק עכשו
אבל מ שכר ג' - אל בלא עכשו - ובלא הל מתן בדבר שלא עכשו
בדבר שבל מ שכר

	דרך		כסף	נשים
~~90%~~	תעדוף		~~80%~~	10%
100%			50%	0%
10%	תרבות	—	50%	— 100%
100		—	140%	

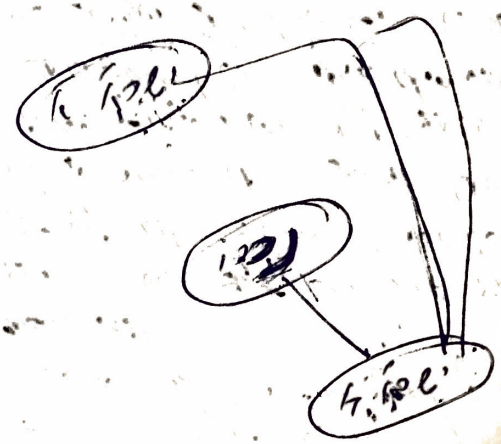

שקל 5

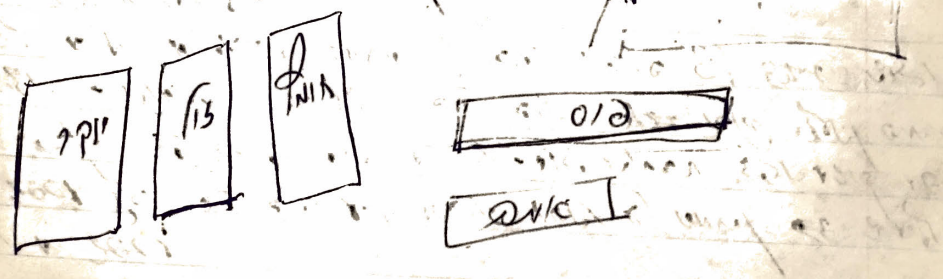

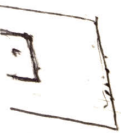

שלום
שלום לך
שלום לך
מים
מים
מים